

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 5 Ιουλίου 2014, ημέρα Σάββατο και ώρα 16.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε το Γ΄ Τμήμα της «Βουλής των Εφήβων», που αποτελείται από τους μαθητές της Β΄ Τάξης των Δημοσίων και Ιδιωτικών Γενικών Λυκείων και ΕΠΑ.Λ. της Ελλάδας και της Κύπρου, των Ελληνικών Σχολείων της αλλοδαπής καθώς και των ΕΠΑ.Σ. του ΟΑΕΔ, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΘ΄ Σύνοδος 2013 – 2014, υπό την προεδρία της Βουλευτού Νομού Φθιώτιδας, κυρίας Ελένης Μακρή, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του νομοσχεδίου «Κανονισμός Λειτουργίας Μαθητικών Κοινοτήτων».

Στη συνεδρίαση του Τμήματος συμμετείχαν οι έφηβοι βουλευτές: Αγαθοκλέους Παρασκευή (Κύπρος), Αλαμάνος Χαράλαμπος (Ν. Πρεβέζης), Αποστολίδης Δαυίδ (Β΄ Αθήνας), Βασβάνη Ευανθία – Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βλάχος Ορέστης (Ν. Αχαΐας), Γαλάνη Άρτεμις (Β΄ Πειραιά), Γέργος Αργύρης (Ν. Ημαθίας), Γεώργαρης Σταύρος (Ν. Κορινθίας), Γεωργιάδης Αναστάσιος (Σουδάν), Γεωργίου Κωνσταντίνος (Ν. Φλωρίνης), Γιαννάκαρου Αικατερίνη (Β΄ Θεσσαλονίκης), Γκότση Αλεξάνδρα (Ν. Κυκλάδων), Γκουντούλια Αλεξάνδρα (Ν. Κοζάνης), Δούβα Σταματία - Νικολέτα (Β΄ Αθήνας), Δρακάκης Λεωνίδας (Α΄ Αθήνας), Ευαγγέλου Γεώργιος (Α΄ Πειραιά), Ιωσηφίδης Αλέξανδρος (Β΄ Αθήνας), Καλαϊτζίδης Κυριάκος (Επικρατείας), Καλογεράκη Άννα – Τσαμπίκα (Ν. Κιλκίς), Καλύβα Ειρήνη – Χρυσοβαλάντω (Ν. Τρικάλων), Καραβίδα Αικατερίνη (Ν. Αργολίδας), Καραγιοβάνης Παναγιώτης (Ν. Πιερίας), Καρυδόπουλος Αθανάσιος (Ν. Ροδόπης), Καρυπίδου Ελένη (Ν. Έβρου), Κασάπης Βασίλειος (Ν. Δωδεκανήσου), Κατωστάρη Μαρία - Αναστασία (Ν. Μαγνησίας), Κεραμιώτης Γεώργιος (Ν. Ευβοίας), Κεχαγιά Στέλλα (Ν. Σερρών), Κουντούρη Κυριακή (Κύπρος), Κουτουμά Αμαλία (Ν. Μεσσηνίας), Κουτσοδήμας Θεόδωρος (Επικρατείας), Κουτσουκανίδης Γεώργιος (Ν. Δράμας), Κώστα Βασιλεία (Κύπρος), Μελέκος Παναγιώτης - Χρυσοβαλάντης (Ν. Χίου), Μιχαλόπουλος Αθανάσιος (Ν. Αττικής), Μουρελάτου Ειρήνη – Κυριακή (Β΄ Αθήνας), Μπακόλα Νικολέτα – Χριστίνα – Μελίνα (Β΄ Θεσσαλονίκης), Μπαλαούρας Αλέξανδρος (Α΄ Αθήνας), Μπέσσα Μαρία (Β΄ Αθήνας), Μπίσια Παναγιώτα (Ν. Αρκαδίας), Μποπότα Ευαγγελία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Νικολάου Βικτώρια (Κύπρος), Ξουράφη Ελένη (Ν. Αφρική), Παρασκευοπούλου Αγγελική (Ν. Ηλείας), Πατσάνη Ζωή (Ν. Πέλλας), Πήττας Παναγιώτης (Ν. Αχαΐας), Πισσάνης Γεώργιος – Ραφαήλ (Ν. Αττικής), Πολίτης Νικόλαος – Σπυρίδων (Ν. Κερκύρας), Πούγγουρας Παναγιώτης (Α΄ Αθήνας), Πρωτόγερου Ρόζα (Αιθιοπία), Ράσα Αντζελα (Α΄ Αθήνας), Σαραντίδου Ειρήνη (Ν. Καβάλας), Σείτανίδου Δήμητρα (Μ. Βρετανία), Σερδάρη Νικολέττα (Κύπρος), Σκαμπαρδώνη Εύα (Γερμανία), Σκούρου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Σκριάπα Γεωργία (Ν. Λάρισας), Συκώκη Σταυρούλα (Ν. Λακωνίας), Τεταγιώτης Απόστολος (Ν. Καρδίτσας), Τριανταφύλλου Αναστασία – Δανάη (Β΄ Αθήνας), Τρυπάκης Κωνσταντίνος (Ν. Ηρακλείου), Τσάκης Βασίλειος (Ν. Ιωαννίνων), Τσιάντουλα Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Τσιτούρα Ελένη (Ν. Φωκίδας), Υφαντή Θεοφάνια (Ν. Ευρυτανίας), Φανταουτσάκη Αγγελική (Ν. Ηρακλείου), Φειδάκης Παναγιώτης (Β΄ Αθήνας), Φρουδός Κωνσταντίνος (Ν. Λασιθίου), Φυτίλη Μαρία (Ν. Βοιωτίας), Χαρίτου Μαρίνα (Ν. Λευκάδας), Χατζηδιάκος Δημήτριος (Β΄ Αθήνας), Χατσατουριάν Άννα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Ψυχαράκης Γεώργιος (Ν. Χανίων).

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση των εργασιών του Γ΄ Τμήματος νομοθετικού έργου του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» της ΙΘ΄ Συνόδου 2013-2014. Όπως σας είναι γνωστό, από την Θ΄ Σύνοδο 2003-2004, το πρόγραμμα διοργανώνεται από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία.

Στόχος του είναι η μύηση των νέων στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς και η καλλιέργεια των δημοκρατικών αξιών της σύγχρονης κοινωνίας, δηλαδή η πρόκληση ενδιαφέροντος για τα κοινά, η συμβολή του καθενός στη διαμόρφωσή τους, ο υπεύθυνος και τεκμηριωμένος διάλογος, η συνεργασία, η εξοικείωση των μαθητών με τον τρόπο λειτουργίας του Κοινοβουλίου, αλλά και η ανάδειξη του ρόλου του πολίτη στη σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Κυρίες και κύριοι έφηβοι βουλευτές, σας καλωσορίζω στη Βουλή των Ελλήνων, μέσα στο ναό της δημοκρατίας, στόχος μας είναι να ακούσουμε τις απόψεις, την κριτική, τις ιδέες και τα όνειρά σας ανεμπόδιστα, αβίαστα και ελεύθερα. Η διασφάλιση και η διαφύλαξη της δημοκρατίας είναι χρέος όλων μας απέναντι κυρίως στους νέους ανθρώπους, απέναντι σε όλους εσάς.

Καλωσορίζω επίσης τον κ. Γιώργο Μόσχο, Συνήγορο του Παιδιού, τον κ. Δημήτριο Κυριακού, Διευθυντή του Μουσικού Σχολείου Κατερίνης ως ειδικό εμπειρογνώμονα και τον κ. Διονύση Λουκέρη, μέλος της Επιτροπής του προγράμματος. Να σας συστηθώ και εγώ, είμαι η Ελένη Μακρή-Θεοδώρου, είμαι Βουλευτής της Ν.Δ., εκλέγομαι στο νομό Φθιώτιδας και είμαι εκπαιδευτικός. Έχω οριστεί από τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, τον κ. Ευάγγελο Μείμαρκα, να προεδρεύσω στο Γ΄ Τμήμα.

Έργο της συνεδρίασής μας είναι η προσομοίωση της νομοθετικής διαδικασίας. Θα εργαστούμε, δηλαδή, κατά το πρότυπο των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής χωρισμένοι σε τμήματα. Θα επεξεργαστούμε και θα εξετάσουμε το σχέδιο νόμου που εισηγείται ως Υπουργός ο Συνήγορος του Παιδιού και αφορά στον κανονισμό των μαθητικών κοινοτήτων. Νομίζω ότι για τη διαδικασία είστε ήδη ενημερωμένοι. Για να μην

καθυστερούμε, θα υπάρξει το πρώτο στάδιο που είναι εισήγηση από τον Συνήγορο του Παιδιού και τον ειδικό εμπειρογνώμονα, θα ψηφίσουμε επί της αρχής και στη συνέχεια θα έχουμε τη συζήτηση επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο Συνήγορος του Παιδιού, κ. Μόσχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι έφηβοι βουλευτές, με χαρά συναντιόμαστε και απόψε για την επεξεργασία του σχεδίου νόμου που εισηγούμαστε απέναντι στην σύνοδό σας, η οποία έρχεται ως αποκορύφωμα μιας δουλειάς χρόνων, για την οποία θα σας πω καταρχάς ορισμένες κουβέντες, επί της αρχής του νομοσχεδίου, στη συζήτηση που θα κάνουμε.

Ζούμε σε μια περίοδο που ξέρετε όλες και όλοι ότι είναι πάρα πολύ δύσκολη για τα παιδιά και τους εφήβους. Πάρα πολύ δύσκολη γιατί ζείτε όλοι μέσα σε μια αίσθηση ανασφάλειας. Παρά πολλές οικογένειες έχουν χτυπηθεί από τη φτώχεια, την ανεργία, πολλές αντιμετωπίζουν σύνθετα προβλήματα και βεβαίως όλες και όλοι σας αγωνιάτε για την επόμενη μέρα, για το μέλλον.

Σε αυτή την πάρα πολύ δύσκολη περίοδο, προφανώς, το σχολείο θα έπρεπε να είναι για σας ένα καταφύγιο, ένας χώρος ενδυνάμωσης, ένας χώρος όπου θα νιώθετε καλύτερα, που θα νιώθετε ότι μπορείτε να χειριστείτε και να επεξεργαστείτε τα βιώματα, τις σκέψεις σας, τα συναισθήματά σας.

Σε αυτό όμως το πλαίσιο, δυστυχώς, πάρα πολλές φορές, συμβαίνει κάτι άλλο. Βρισκόσαστε σε ένα σχολείο το οποίο σας πιέζει, σας οδηγεί με ένα ανταγωνιστικό τρόπο στις εξετάσεις, σε προετοιμασία για τις ανώτατες σχολές, σε ένα αβέβαιο μέλλον και βέβαια με έναν τρόπο πολλές φορές μηχανιστικό.

Ζητούμενο είναι -το ακούμε συνέχεια από τα παιδιά και τους εφήβους και το ακούσαμε και χθες από εσάς- το σχολείο να ασχοληθεί λίγο περισσότερο με το τι νιώθετε, με το πώς συνυπάρχετε, με το πώς σχετίζεστε, με την καλλιέργεια των κοινωνικών δεξιοτήτων σας, με την ενδυνάμωσή σας για να τα καταφέρετε στο σήμερα και στο αύριο απέναντι σε όλα τα δύσκολα που συμβαίνουν στη ζωή σας.

Ο Συνήγορος του Παιδιού λειτουργεί στο πλαίσιο της Ανεξάρτητης Αρχής Συνήγορος του Πολίτη, είναι ένα τμήμα του Συνηγόρου του Πολίτη και λειτουργεί από το 2003. Αυτά τα χρόνια έχουμε ποικιλοτρόπως ασχοληθεί με τα θέματα της εκπαίδευσης και τα θέματα γενικώς των δικαιωμάτων του παιδιού. Έχουμε επισκεφθεί εκατοντάδες σχολεία στη χώρα, έχουμε χειριστεί χιλιάδες υποθέσεις παραβιάσεων δικαιωμάτων, σχεδόν 40% των οποίων σχετίζονται με το σχολείο, την εκπαίδευση και, βεβαίως, ως αποτέλεσμα των ερευνών μας, έχουμε πολλές φορές εισηγήσεις προς την πολιτική ηγεσία μέτρων, προτάσεων που κάνουμε, που έχουν στόχο την καλύτερη εφαρμογή των δικαιωμάτων των παιδιών, των δικαιωμάτων σας.

Ειδικά για το θέμα που ερχόμαστε να συζητήσουμε σήμερα, ίσως κάποιοι θεωρήσουν ότι δεν είναι αυτό που σας «καίει» πιο πολύ, που σας επηρεάζει και σας κάνει να αγωνιάτε, δηλαδή, το περιεχόμενο σπουδών και η ετοιμασία για την επόμενη μέρα, το Νέο Λύκειο, όλη η κατάσταση, η αγωνία σας για το προς τα πού πάμε. Ωστόσο, για μας σήμερα έρχεστε να συζητήσετε εκ μέρους και των άλλων εφήβων μαθητών ένα ζήτημα που έχει να κάνει με την ποιότητα των εκπαιδευτικών σχέσεων, με την καθημερινότητά σας και την καθημερινότητα όλων των παιδιών μέσα στα σχολεία. Με το πώς συμμετέχουν, πώς σχετίζονται, τι νόημα έχει η καθημερινότητα και πώς μπορούν να συνδράμουν στη βελτίωσή της. Πώς νοιώθουν κοινότητα το σχολείο, εάν το νιώθουν.

Σε συνέχεια πολλών παρατηρήσεων και ενασχόλησης με υποθέσεις, που έφθασαν στο Συνήγορο ύστερα από καταγγελίες ή από ερωτήματα μαθητών, εισηγούμαστε σήμερα, θέτουμε υπόψη των Τμημάτων και τη Δευτέρα της Ολομέλειάς σας έναν νόμο, τον οποίο θα θέλαμε να τον υιοθετήσετε με τις ενδεχόμενες αλλαγές που θα υπάρξουν και στη συνέχεια, δεν θέλουμε να τελειώσουμε σ' αυτή την ενέργεια που γίνεται στο πλαίσιο της προσομοίωσης εδώ στη Βουλή, αλλά να συνεχίσουμε και να το φέρουμε σε πραγματική ψήφιση. Θέλουμε, δηλαδή, πραγματικά να υπάρξει υιοθέτηση από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και ακολούθως διάχυση στα σχολεία, μέσα από μια εκστρατεία ευαισθητοποίησης κι εκπαίδευσης. Δηλαδή, ίσως είναι η πρώτη φορά που η «Βουλή των Εφήβων», πέρα από αυτή τη διαδικασία ανταλλαγής προβληματισμών, σκέψεων, προτάσεων, παρατηρήσεων, θα συμβάλει ελπίζουμε και στην παραγωγή ενός νομοθετήματος.

Το νομοθέτημα για το οποίο μιλάμε, έχει τις ρίζες του στον γενικό νόμο για την εκπαίδευση του 1985, τον ν.1566, ο οποίος προέβλεπε τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων και ακολουθήθηκε από μια υπουργική απόφαση του 1986, στην οποία περιγράφονται οι στόχοι και μια σειρά από λειτουργίες. Σήμερα, με το κείμενο που έχετε πάρει στα χέρια σας και που θα συζητήσουμε σε λίγο, στόχο έχουμε να κάνουμε ένα βήμα παραπέρα. Πέρασαν σχεδόν τριάντα χρόνια - 28 χρόνια - από τότε και οι εξελίξεις λένε ότι ίσως εκείνος ο νόμος ήταν πολύ γενικόλογος και με πολύ ευχολόγιο -στην αρχή υπάρχει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι το οποίο είναι καλό να εξειδικευθεί- κι επίσης υπάρχουν κάποια σημεία στα οποία θα ήταν καλό να βελτιωθεί και να υπάρξουν καλύτερες προβλέψεις.

Επίσης, στην πράξη διαπιστώσαμε, το ξέρετε κι εσείς από τα σχολεία σας, μας το έχετε πει και στο φόρουμ που λειτουργήσαμε και εχθές που κουβεντιάζαμε, στην πράξη τι έχει γίνει; Έχει απαξιωθεί και δεν εφαρμόζονται όλα αυτά που λέγονται ή που προβλέπονται στη νομοθεσία. Στην πράξη, λοιπόν, έχει εξελιχθεί σε μια διαδικασία εκλογική στην αρχή της χρονιάς, που εκλέγονται συνήθως οι πιο δημοφιλείς και ακολουθεί μια πολύ μικρή αξιοποίησή τους στη διάρκεια της χρονιάς, είτε σε μια συζήτηση για εκδρομές, είτε για ένα θέμα έντασης που υπάρχει μέσα στο σχολείο, άντε και σε μερικά σχολεία που υπάρχει μια κατάληψη. Στην πραγματικότητα, όμως, ο λόγος των μαθητικών κοινοτήτων θα θέλαμε να είναι πολύ διαφορετικός.

Καταρχάς, όπως φαίνεται και στο κείμενο του νόμου, αλλά και στο νέο που σας δίνουμε, μαθητικές κοινότητες δεν είναι οι εκπρόσωποι, δεν είναι τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή. Αυτό είναι ένα κομμάτι των μαθητικών κοινοτήτων. Μαθητικές κοινότητες είναι όλοι οι μαθητές, άρα είναι πάρα πολύ σημαντικό να καθιερωθεί και να συστηματοποιηθεί η τακτική επικοινωνία και η συμμετοχή. Ξέρετε, μετά την αρχική υιοθέτηση του ν. 1566 του 1985 και της υπουργικής απόφασης που περιλαμβάνει τον κανονισμό μαθητικών κοινοτήτων, υιοθετήθηκε και στη χώρα μας, σαν νόμος αυξημένης ισχύος, η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία λέει ότι πρέπει ν' ακούγεται η γνώμη των παιδιών σε όλες τις διαδικασίες που τα αφορούν. Κι εσείς είσατε παιδιά, μπορεί να μην είστε μικρά παιδιά, αλλά ακόμη είστε στην κατηγορία των ανηλίκων. Έχετε λοιπόν δικαίωμα, βάσει της Σύμβασης, ν' ακούγεται η γνώμη σας συστηματικά και να λαμβάνεται υπόψη απ' τους μεγάλους. Όχι αναγκαστικά να γίνεται ό,τι λέτε εσείς, αλλά να λαμβάνεται υπόψη.

Έρχεται, λοιπόν, η Σύμβαση μαζί με τις σύγχρονες ανάγκες, να μας πουν ότι αυτό που γίνεται στην πραγματικότητα στα σχολεία μας, που είναι δυστυχώς πολύ λιγότερο απ' αυτό που θα ήθελε αρχικά ο νομοθέτης, δηλαδή μια εκλογή εκπροσώπων και μετά μια απαξίωση ή μη επένδυση στα πρόσωπά τους, θα ήταν καλό να βοηθήσουμε ν' αλλάξει. Πώς ν' αλλάξει; Βελτιώνοντας το νομοθέτημα, αλλά κυρίως επενδύοντας πάνω σε μια διαφορετική λογική ευαισθητοποίησης ολόκληρης της σχολικής κοινότητας σε όλη τη χώρα. Αυτό θέλουμε να ζητήσουμε από το Υπουργείο Παιδείας. Δηλαδή, μαζί με την αλλαγή του νόμου, να οργανώσει σεμινάρια, να εξηγήσει τι είναι αυτές οι μαθητικές κοινότητες, να εξηγήσει πώς θέλουμε να τις λειτουργήσουμε και να δώσει περισσότερη δύναμη σ' εσάς. Δύναμη όχι συν-διοίκησης, αλλά συν-διαμόρφωσης της καθημερινότητάς σας. Να είστε πραγματικά πρωταγωνιστές αυτής της καθημερινότητας στα σχολεία. Εμείς, σαν Συνήγορος του Παιδιού αυτό θέλουμε να πετύχουμε μαζί σας κι αυτό είναι το κύριο πνεύμα των διατάξεων του εν λόγω σχεδίου νόμου. Το ονομάζουμε «σχέδιο νόμου» παρότι πρόκειται για πρόταση αλλαγής υπουργικής απόφασης, αλλά αυτόν τον ρόλο παίζει στη συζήτησή μας σ' αυτό το διήμερο.

Να σας πω, επίσης, ότι κάνουμε ορισμένες προτάσεις, που θα συζητήσουμε στη συνέχεια. Για παράδειγμα προτείνουμε, βάσει των εισηγήσεων που έχουμε ακούσει από μαθητές μέσα στα χρόνια αυτά, προβλέψεις όπως το να εκπροσωπούνται όλες οι τάξεις στα δεκαπενταμελή και όχι μόνο οι πρώτοι σε ψήφους - δηλαδή, να υπάρχει μια ποσόστωση - ή καθιέρωση κάποιων ρόλων, αλλά καθιέρωση και εφαρμογή τους, όπως υπεύθυνος εκπαιδευτικός. Θέλουμε για το κάθε τμήμα να υπάρχει ένας υπεύθυνος εκπαιδευτικός, νωρίτερα τα παιδιά στην πρωινή ζώνη μάλιστα πρότειναν να εκφράζουν και οι μαθητές πρόταση για το ποιος να είναι ο εκπαιδευτικός αυτός και ήταν ωραίο, το περιλάβαμε μέσα στις εισηγήσεις για αλλαγές. Λέμε, λοιπόν, να υπάρχει ένας σταθερός εκπαιδευτικός, που βρίσκεται στις συναντήσεις, στις συνελεύσεις των τμημάτων κάθε μήνα, που βρίσκεται δίπλα στα παιδιά. Ο Διευθυντής του σχολείου να είναι κοντά στο δεκαπενταμελές, κοντά στους μαθητές. Γενικότερα να έχουμε ευρύτερη, διαρκή συνεργασία.

Εδώ θα κλείσω, ο χρόνος μου τελειώνει, στη συνέχεια θα έχω να σας πω για τα άρθρα περισσότερα, αλλά σύντομα να σας πω ότι στα σχολεία που έχουμε πάει, έχουμε δει κακές πρακτικές, από πλήρη αδιαφορία μαθητών και εκπαιδευτικών γι' αυτό το θεσμό, έως πολύ καλές πρακτικές. Διαλέξαμε κάποιες από τις καλές πρακτικές και καλέσαμε τους Διευθυντές σχολείων να μας πουν εδώ κοντά σας τι κάνουν, πώς το βλέπουν και τι πέτυχαν. Μετά από εμένα θα μιλήσει ο κ. Κυριακού από την Κατερίνη, είναι ένας απ' τους αρκετούς εκπαιδευτικούς που δίνουν το θετικό στίγμα στην εκπαίδευση και είμαι σίγουρος ότι από τη συζήτησή μας εδώ, αλλά και με την ολοκλήρωσή της στην Ολομέλεια, θα έχει να μας δώσει πολλά η δική σας συμβολή στο ν' αλλάξει η κατάσταση.

Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε τον κ. Μόσχο, που ήταν και ακριβής στον χρόνο του. Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κυριακού, Διευθυντής του Μουσικού Σχολείου Κατερίνης, ως ειδικός εμπειρογνώμονας για δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (ειδικός εμπειρογνώμονας, Διευθυντής Μουσικού Σχολείου Κατερίνης): Κυρία Πρόεδρε, κ. Συνήγορε του Παιδιού, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, ξεκινώ την τοποθέτησή μου με τη διαπίστωση ότι ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων, όπως έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα, φαίνεται να έχει χάσει ουσιαστικά το νόημά του, να έχει περιοριστεί μόνο στις εκλογικές διαδικασίες και όχι στην ουσία της λειτουργίας του, που είναι η συμβολή στη βελτίωση της σχολικής ζωής.

Επομένως, θα έλεγα ότι το ζητούμενο είναι πώς θα αξιοποιηθεί το θεσμικό πλαίσιο, ώστε οι μαθητικές κοινότητες να διαδραματίζουν καθοριστικό και θετικό ρόλο στη διαμόρφωση κλίματος συνεργασίας, κοινής δημιουργικής προσπάθειας και υπεύθυνης συμμετοχής στα ζητήματα του σχολείου.

Θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω τη δική μας εμπειρία, όπως μπορείτε να μεταφέρετε μια εμπειρία με λόγια, τη δική μας πρακτική στη λειτουργία της μαθητικής κοινότητας στο Μουσικό Σχολείο Κατερίνης, ως μια μικρή συμβολή στη συζήτηση του σχεδίου νόμου.

Θα έλεγα ότι πρώτη και βασική προϋπόθεση είναι η δημοκρατική σχολική διοίκηση, ώστε να ενθαρρύνεται η ενεργός συμμετοχή των μαθητών στη ζωή του σχολείου με υπευθυνότητα και με βάση ένα κοινό πλαίσιο αρχών, έναν κανονισμό λειτουργίας του σχολείου, στη διαμόρφωση του οποίου είναι πολύ σημαντικό να συμμετέχουν και οι μαθητές και ο οποίος, βέβαια, κανονισμός θα ισχύει για όλους ο ίδιος, και για τους μαθητές και για τους εκπαιδευτικούς.

Ο ρόλος των δεκαπενταμελών μαθητικών συμβουλίων, ο ρόλος της μαθητικής κοινότητας γενικά είναι καθοριστικός στη βελτίωση του σχολικού κλίματος και της λειτουργίας του σχολείου.

Εμείς αισθανόμαστε ότι, αν πετύχαμε κάτι, το πετύχαμε εκεί όπου ενώσαμε τις δυνάμεις μας, εργαστήκαμε συλλογικά, νοιαστήκαμε πώς θα βελτιώσουμε τη λειτουργία του σχολείου μας, πώς θα κάνουμε το σχολείο μας πιο όμορφο, έναν χώρο στον οποίο χαιρόμαστε να ερχόμαστε και όπου κυριαρχεί ο σεβασμός προς τον άλλο, η κατανόηση και η αλληλεγγύη και ταυτόχρονα ο διάλογος και η οργάνωση με βάση ένα κοινό και σταθερό πλαίσιο λειτουργίας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά στις πραγματικές συνθήκες, στις οποίες εμείς εργαζόμαστε.

Το Μουσικό Σχολείο Κατερίνης ιδρύθηκε το 2000. Έχει ολοκληρώσει φέτος τον 14ο χρόνο λειτουργίας του σε προκāt κατασκευές και σε παλαιά κτίρια, χωρίς σύγχρονο κτίριο και βασικές υποδομές για ένα μουσικό σχολείο, όπως για παράδειγμα είναι η αίθουσα εκδηλώσεων ή οι αίθουσες για τα ατομικά μουσικά μαθήματα, για τα μουσικά σύνολα, με δυσκολίες στη χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνίας και πολλά άλλα. Ταυτόχρονα, βέβαια, πολλές φορές έχουμε ακούσει υποσχέσεις ότι όλα αυτά θα λυθούν, αλλά ακόμη δεν έχουν λυθεί.

Θα μπορούσαμε λοιπόν απλώς να διαμαρτυρόμαστε για όλα αυτά, καθώς και για άλλα που δεν μπορούμε να τα αναλύσουμε εδώ ή θα μπορούσαμε ίσως να έχουμε παραιτηθεί κιάλας, λαμβάνοντας υπόψη και όλα τα προβλήματα στην παιδεία μας, που πολλά από αυτά επισημάνθηκαν από εσάς χθες στην άτυπη συζήτηση.

Πήραμε, όμως, μια διαφορετική απόφαση. Σκεφτήκαμε όλοι μαζί εκπαιδευτικοί, μαθητές και γονείς, τι μπορούμε να κάνουμε για να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για να λειτουργήσουμε σωστά, ώστε να επιτελεί το δημόσιο σχολείο το ρόλο του, που δεν είναι άλλος από το να παρέχει ποιοτική παιδεία και μόρφωση στα παιδιά μας.

Ξέρουμε ότι εμείς δεν μπορούμε να αλλάξουμε την εκπαιδευτική πολιτική, μπορούμε όμως να αλλάξουμε τη ζωή του σχολείου προς το καλύτερο, ώστε το σχολείο να είναι χώρος έκφρασης και δημιουργίας.

Στηρίξαμε τη λειτουργία μας στον διάλογο και στην εμπιστοσύνη. Διάλογο για όλα τα ζητήματα στα οποία έχουμε αρμοδιότητα να πάρουμε αποφάσεις, εμπιστοσύνη στους μαθητές και τις μαθήτριάς μας ότι μπορούν να αναλάβουν θετικές πρωτοβουλίες και όταν τις αναλαμβάνουν, μας εκπλήσσουν.

Θα σας πω, λοιπόν, συνοπτικά μέσα στο πλαίσιο του χρόνου που έχω, τι κάνουμε.

Ξεκίνημα της χρονιάς, συζήτηση του Διευθυντή και των εκπαιδευτικών με όλους τους μαθητές, έτσι ώστε να μπορούν να εκφραστούν οι απόψεις όλων παιδιών για να καταλάβουμε, με βάση το πώς λειτουργούμε μέχρι εκείνη τη στιγμή, τι είναι αυτό που θέλουν τα παιδιά για να γίνει το σχολείο καλύτερο. Εκεί, λοιπόν, καταλήγουμε σε αυτά που μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας, όπως για παράδειγμα ο προγραμματισμός των εκπαιδευτικών εκδρομών, καθημερινά ζητήματα λειτουργίας, μικρές βελτιώσεις στις υποδομές, αλλά και ποια είναι τα πιο μεγάλα ζητήματα, για τα οποία θα πρέπει να απευθυνθούμε σε άλλους φορείς.

Επίσης, αναλύουμε και συζητάμε το θεσμό των μαθητικών κοινοτήτων, εξηγούμε ποιο είναι το νόημά του και πώς μπορούμε να τον αξιοποιήσουμε καλύτερα.

Εκλέγεται το δεκαπενταμελές. Το δεκαπενταμελές του σχολείου μας από τη φετινή χρονιά αποφάσισε όλες οι συνεδριάσεις να γίνονται εκτός διδακτικού ωραρίου, όπως προβλέπεται και από το νόμο, και μάλιστα Σάββατο. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα δύο φορές το μήνα να βρίσκονται τα παιδιά στο σχολείο το Σάββατο, να τους δίνεται η ευκαιρία να έχουν τον χρόνο να κάνουν μια πολύ ουσιαστική συζήτηση και τις περισσότερες φορές να ακολουθεί μετά τη συνεδρίαση του δεκαπενταμελούς συνάντηση και με το Σύλλογο Γονέων και με τη διεύθυνση του σχολείου.

Συνεδριάσεις της μαθητικής κοινότητας. Οι τρίωρες συνελεύσεις θεωρήσαμε ότι δεν είναι σωστό να γίνονται στις τρεις τελευταίες ώρες, γιατί παρουσιάζεται το φαινόμενο να τελειώνουν πιο νωρίς και κάποιοι να φεύγουν. Είπαμε, λοιπόν, καλύτερα να γίνονται μέσα στο ωράριο π.χ. 3^η, 4^η και 5^η ώρα και αυτό πραγματικά δίνει την ευκαιρία για μια καλύτερη συζήτηση, πιο ουσιαστική και αυτά που θα σας πω στη συνέχεια, δηλαδή κάποιες πρωτοβουλίες του δεκαπενταμελούς, είναι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των παιδιών.

Βέβαια, τη συνέλευση της μαθητικής κοινότητας, η οποία πρέπει να γίνεται μία φορά το μήνα και είναι σημαντικό να γίνεται τότε, εντοπίσαμε ότι δεν μπορούσαμε πάντοτε να την κάνουμε, γιατί το γνωρίζετε και εσείς πολύ καλά ότι ο χρόνος στα σχολεία είναι ασφυκτικός, τρέχει πάρα πολύ, πρέπει να βγει η ύλη και πολλές φορές μας παρασύρει και μας, με αποτέλεσμα να μην γίνονται κάθε μήνα. Το θεωρούμε, όμως, πολύ σημαντικό ως χώρο συζήτησης και συνεύρεσης όλων.

Οι πρωτοβουλίες, λοιπόν, που πήρε το δεκαπενταμελές με βάση την απόφαση της γενικής συνέλευσης ήταν πρώτα απ' όλα, επειδή όπως είπαμε οι εγκαταστάσεις μας δεν είναι σε καλές συνθήκες, να καθαριστούν από τα παιδιά και στη συνέχεια να βαφούν με χρώματα διαφορετικά σε κάθε αίθουσα, για να ομορφύνουμε τουλάχιστον αυτό τον χώρο, όπως και έγινε.

Επίσης, αποφασίστηκε να διεκδικηθούν όλα τα αιτήματα με θετικό τρόπο. Θα ήταν πολύ εύκολο τα παιδιά να αποφασίσουν, αφού είναι τόσο μεγάλα τα προβλήματα και να πουν ότι «εμείς κάνουμε κατάληψη, γιατί έχουμε τα περισσότερα προβλήματα απ' όλα τα σχολεία». Είπαν όμως το αντίθετο, ότι δηλαδή «εμείς

θέλουμε να αποδείξουμε με το έργο μας ότι αυτό το σχολείο και κάθε σχολείο και γενικότερα το ελληνικό σχολείο αξίζει καλύτερες συνθήκες και καλύτερο μέλλον».

Μέσα στις αποφάσεις ήταν και η εξής: αντί τα παιδιά να διοργανώσουν μόνα τους χορό, αποφάσισαν να διοργανώσουν έναν μαθητικό χορό σε συνεργασία και με τους γονείς και με εμάς. Αυτό είχε πάρα πολύ μεγάλη επιτυχία, με αποτέλεσμα τα έσοδα να είναι πάρα πολύ σημαντικά και στη συνέχεια αυτά τα αξιοποίησε με αποφάσεις του το δεκαπενταμελές.

Επίσης, το θέμα της ενημέρωσης, που το θεωρούμε πολύ σημαντικό, αντιμετωπίστηκε με ένα σταθερό πίνακα ανακοινώσεων και βέβαια με τη χρήση του διαδικτύου, του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

Εννοείται ότι η δική μου προσωπικά επικοινωνία με το δεκαπενταμελές ήταν συνεχής, πέρα από τις τακτικές συναντήσεις, όποτε χρειαζόταν. Και όταν είχαμε να κάνουμε δραστηριότητες, όπου μπορούσαν να συμμετέχουν τα παιδιά, όπως για παράδειγμα η διοργάνωση μιας πολυήμερης εκδρομής, εκεί συζητούσαμε και συμμετείχαν τα παιδιά και στη διαμόρφωση του προγράμματος και σε όσα είχαμε να κάνουμε.

Επίσης και τον κανονισμό λειτουργίας, κάθε χρόνο, τον θέτουμε σε συζήτηση με τα παιδιά, γιατί διαπιστώνουμε ότι οι προτάσεις τους είναι πολύ σημαντικές και πολύ χρήσιμες. Βέβαια ο κανονισμός λειτουργίας του σχολείου είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα, το οποίο δεν μπορεί να αναλυθεί εδώ.

Η εμπειρία μας δείχνει ότι η συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς είναι πολύ σημαντική, γι' αυτό και πιστεύω ότι είναι πολύ θετική η εισαγωγή του υπεύθυνου εκπαιδευτικού, όπως προβλέπει το σχέδιο νόμου. Να είναι σταθερός, δηλαδή, ο υπεύθυνος εκπαιδευτικός και θα έλεγα ότι επίσης είναι πολύ σημαντικό να είναι πιο σταθερή και η σύνδεση του δεκαπενταμελούς με το Σύλλογο Διδασκόντων με κοινές συνεδριάσεις.

Μία από τις δυσκολίες που παρουσιάζονται είπαμε ότι είναι σίγουρα το θέμα του χρόνου. Αυτό που έχουμε προσπαθήσει είναι να λειτουργεί η μαθητική κοινότητα με ουσιαστικό τρόπο, να υπάρχει διάλογος, να έχουν περιεχόμενο οι συναντήσεις και να υλοποιούμε τις αποφάσεις.

Εμπιστευόμαστε τους μαθητές μας και βλέπουμε ότι όταν αναλαμβάνουν υπεύθυνους ρόλους τα καταφέρνουν πολύ καλύτερα απ' ό,τι εμείς φανταζόμαστε. Νιώθουμε μεγάλη χαρά, γιατί έχει εμπεδωθεί ένα κλίμα συνεργασίας στο σχολείο μας, ένα ιδιαίτερο κλίμα αρμονικής συνεργασίας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε προβλήματα, τα οποία καλούμαστε καθημερινά να αντιμετωπίσουμε, αλλά τα αντιμετωπίζουμε μέσα σε ένα σταθερό πλαίσιο αρχών.

Ανατρέχοντας, λοιπόν, στο κείμενο του σχεδίου νόμου και αναλογιζόμενος τη δική μας εμπειρία, θα ήθελα να απευθυνθώ προς εσάς και να πω ότι μπορεί να μην μπορούμε να αλλάξουμε, όπως είπαμε πριν, την εκπαιδευτική πολιτική, αλλά μπορούμε να κάνουμε σημαντικά βήματα μέσα στα όρια των δικών μας αρμοδιοτήτων, μπορούμε με κοινή προσπάθεια να αλλάξουμε το σχολείο μας και να το κάνουμε πιο ελκυστικό. Να είναι το σχολείο χώρος εκπαίδευσης στη δημοκρατία και να καλλιεργεί τον σεβασμό και την αλληλεγγύη.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κυριακού.

Προχωρούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Επομένως, το σχέδιο νόμου γίνεται δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Προχωράμε στο δεύτερο στάδιο, στη συζήτηση επί των άρθρων. Σας έχει διανεμηθεί ένα φυλλάδιο. Υπάρχουν προσθήκες που έχουν γίνει δεκτές από τα πρώινα τμήματα και έχουν ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο, οι οποίες αφορούν τα εξής:

Στο άρθρο 3 παρ. 3 στο πρώτο εδάφιο και μετά τις λέξεις «ορίζεται από τη διεύθυνση του σχολείου» προστίθεται η φράση «και μετά από γνώμη της οικείας μαθητικής κοινότητας».

Δεύτερη προσθήκη, στο άρθρο 3 παρ. 7, «οι έκτακτες γενικές συνελεύσεις δύνανται να λαμβάνουν χώρα εντός διδακτικών ωρών».

Τρίτη προσθήκη, στο άρθρο 3 παρ. 13, η κατανομή των ρόλων στο πενταμελές συμβούλιο -πρόεδρος, γραμματέας, ταμίας- γίνεται αποκλειστικά βάσει αριθμού ψήφων και όχι με συμφωνία μεταξύ των μελών.

Τέταρτη προσθήκη, στο άρθρο 3 παρ. 23 στο δεύτερο εδάφιο και μετά τις λέξεις «συγκαλείται τακτικά 3 φορές» προστίθεται εντός παρενθέσεων η διευκρίνιση «(ανά τρίμηνο)».

Στο άρθρο 3 παρ. 28, στο τέλος του δεύτερου εδαφίου προστίθεται η φράση «παρουσιάζοντας ιδίως σχέδιο επιδιωκόμενων στόχων».

Στο άρθρο 4.2 παρ. Α.δ στο πρώτο εδάφιο και μετά τις λέξεις «η εφορευτική επιτροπή καταμετρά» προστίθεται η φράση «παρουσία καθηγητή – υπεύθυνου τμήματος».

Στο άρθρο 4.2 παρ. Β.α στο πρώτο εδάφιο και μετά τις λέξεις «για την εφορευτική επιτροπή» προστίθεται η φράση «παρουσία καθηγητή υπεύθυνου τμήματος».

Στο άρθρο 8 παρ. 2 προστίθεται συνδρομή για την επίλυση συγκρούσεων από ειδικό παιδοψυχολόγο του σχολείου ή από την κοινότητα.

Όπως ξέρετε στο δεύτερο στάδιο η συζήτηση επί των άρθρων γίνεται τμηματικά, ανά ενότητα. Το πρώτο άρθρο αφορά στη συμμετοχή των μαθητών στη σχολική ζωή και το δεύτερο την έννοια, το σκοπό και χαρακτήρα των μαθητικών κοινοτήτων.

Το λόγο έχει ο κ. Μόσχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού – εισηγητής): Θα μπορούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση κάνοντας μια αναφορά στο τι προσπαθούμε να κάνουμε στα δύο πρώτα άρθρα. Αν έχετε δει το προηγούμενο σχέδιο, την υπουργική απόφαση που ήταν εν ισχύ, είναι πάρα πολύ εκτενής η αναφορά σε αυτά τα άρθρα και προσπαθήσαμε να κάνουμε μια σύνοψη, όπου επισημαίνουμε τι θεωρούμε ότι είναι σημαντικό ως προς τη συμμετοχή των μαθητών στη σχολική ζωή.

Θα τα αναφέρω με 4 φράσεις όπως είναι διατυπωμένα εδώ. Πρώτον, να υπάρχει διαρκής ανταλλαγή απόψεων, δηλαδή να ενδυναμώνονται οι μαθητές και να διευκολύνονται στο να ανταλλάσσουν απόψεις. Δεύτερον, οι απόψεις τους με κάποιο τρόπο να μπορούν να επηρεάζουν ή να λαμβάνονται υπόψη σε συλλογικά όργανα του σχολείου, δηλαδή στο Σύλλογο Διδασκόντων, σε πράγματα που αφορούν ολόκληρη τη σχολική μονάδα. Γι' αυτό είναι χρήσιμο να υπάρχει η τακτική συνεργασία και της διεύθυνσης. Ακούσατε ένα καλό παράδειγμα με τα δεκαπενταμελή, αλλά γενικώς να μπορούν τα παιδιά να νιώθουν ότι συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων. Το τρίτο είναι η ανάληψη ευθυνών, δηλαδή, δεν αρκεί ότι εξελέγη και ότι με αναγνωρίζουν οι άλλοι ως σπουδαία ή σπουδαίο, αλλά παίρνω κάποιες συγκεκριμένες ευθύνες. Το τέταρτο, το οποίο θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό, είναι η υποβοήθηση για την ανάληψη πρωτοβουλιών. Για να το πω και αλλιώς, όταν οι μαθητές παίρνουν μια πρωτοβουλία να μην «τρώνε πόρτα», αλλά να είναι καλοδεχούμενη η πρωτοβουλία από τους μαθητές. Ακόμη και αν δεν είναι εφικτή, να κάθονται οι εκπαιδευτικοί να συνεργαστούν μαζί τους.

Ως προς την έννοια και το χαρακτήρα των μαθητικών κοινοτήτων διευκρινίζουμε, επειδή στον περασμένο νόμο, στην ισχύουσα υπουργική απόφαση, ήταν λίγο ασαφής, όταν λέμε μαθητικές κοινότητες εννοούμε γενικότερα όλους τους μαθητές, αλλά με τον όρο μαθητική κοινότητα αναφερόμαστε στο τμήμα, στο σύνολο των μαθητών του τμήματος και με τον όρο σχολική μαθητική κοινότητα στο σύνολο των μαθητών του σχολείου. Οι εκπρόσωποι επιτελούν ένα συγκεκριμένο ρόλο, να ακούν και να μεταφέρουν και όχι να ενεργούν μόνο ως άρχοντες.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να καταλάβουμε ότι η ουσία της διαδικασίας, αν θέλουμε πραγματικά να ξαναγυρίσουμε στην ουσία της πρόβλεψης αυτής και να μην συνεχίσουμε να έχουμε την αίσθηση ενός αποτυχημένου δρόμου, είναι στην τακτικότητα και στη δυνατότητα αλληλο-ακρόασης. Δυστυχώς, είναι ένα πράγμα στο οποίο πάσχουμε σε αυτή τη χώρα. Ο καθένας θέλει να μιλάει με τη δική του οπτική και δεν έχει μάθει να ακούει τους άλλους. Είναι μια ωραία εκπαίδευση το να έχουμε μια φορά το μήνα μία συνάντηση με τη διευκόλυνση ή όχι του καθηγητή, θα το πούμε στη συνέχεια, ανάλογα με το επίπεδο, αλλά σίγουρα με μία τάξη που είναι ανοιχτή στο διάλογο και που βέβαια, οι εκπρόσωποί της μεταφέρουν προς την ηγεσία του σχολείου, προς τους εκπαιδευτικούς και τη διεύθυνση, τις προτάσεις, τους προβληματισμούς κλπ.

Να τονίσω ότι όλο αυτό το σχήμα προφανώς προσαρμόζεται στα ειδικά χαρακτηριστικά του κάθε σχολείου. Δηλαδή, αν έχεις ένα σχολείο, όπως ακούσαμε νωρίτερα, της ομογένειας με 15 μαθητές, υπάρχουν κάποια άλλα χαρακτηριστικά για το πώς θα οργανωθεί η μαθητική κοινότητα. Στα ειδικά σχολεία που απαιτούν πολύ φροντίδα, δεν σημαίνει ότι επειδή είναι ειδικό σχολείο δεν θα κάνουμε μαθητικές κοινότητες, το αντίθετο. Θα βοηθήσεις να είναι ενεργά τα παιδιά στο ειδικό σχολείο. Θα βοηθήσεις ώστε να καταλαβαίνουν και να περνά η έννοια της συμμετοχής όσο γίνεται περισσότερο. Επίσης τα ιδιωτικά σχολεία έχουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο. Έχω επισκεφθεί ιδιωτικά σχολεία τα οποία κάνουν καταπληκτικές κοινότητες και άλλα στα οποία είναι κλειδωμένη η έννοια αυτή, διότι απειλείται. Όλα τα σχολεία επαγγελματικά, Γυμνάσια, Λύκεια θα πρέπει να προσαρμόζουν και βεβαίως να αναπτύσσουν το θεσμό.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Περνούμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Χαράλαμπος Αλαμάνος από την Πρέβεζα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΛΑΜΑΝΟΣ (Ν. Πρεβέζης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Συνήγορε του Παιδιού, κύριε Διευθυντά και αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές ασχολήθηκα αρκετά με το πρώτο και δεύτερο άρθρο το οποίο τέθηκε στο σχέδιο νόμου για να ψηφισθεί από εμάς σε αυτή την προσομοίωση. Μέσα από αυτό κατάλαβα πόσο σημαντικές είναι οι μαθητικές κοινότητες, διότι στο προηγούμενο σχέδιο νόμου δεν το είχα αντιληφθεί, διότι δεν είχα ασχοληθεί τόσο πολύ. Κατάλαβα ότι το παιδί μέσα από τη μαθητική κοινότητα μπορεί και εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη του, όπως στο δημοκρατικό καθεστώς, γιατί η σχολική κοινότητα είναι μια μικρογραφία μπορώ να πω της Βουλής με τα πενταμελή και δεκαπενταμελή όργανα τα οποία την οργανώνουν.

Επίσης, ήθελα να πω ότι η διαδικασία στην οποία μπαίνουν οι μαθητές να μπορέσουν να εκφράσουν τη γνώμη τους μέσα στις σχολικές μαθητικές κοινότητες είναι πολύ σημαντική και για την αργότερα ενήλικη ζωή τους, γιατί μαθαίνουν αρκετά πράγματα, βοηθούν στο χαρακτήρα τους. Τα όργανα, οι μαθητές που εκλέγονται μπορούν και εκπροσωπούν ένα τμήμα ατόμων προς τους καθηγητές. Ακόμα, υπάρχει περισσότερη επικοινωνία μεταξύ μαθητών και καθηγητών, κάτι που προσωπικά δεν το έχω βιώσει. Με τους καθηγητές μου επικοινωνούμε όλοι και είναι πολύ σημαντικό για μένα, αλλά υπάρχουν και σχολεία που δεν υπάρχει αυτό, έχουν κλείσει την πόρτα και πολύ λυπάμαι γι' αυτό. Μέσα από εκεί η έκφραση της άποψής μας και η επικοινωνία μας κάνει όλους πολύ χαρούμενους. Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Αργύρης Γέργος από την Ημαθία.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΓΕΡΓΟΣ (Ν. Ημαθίας): Γεια σας, είμαι από το 3^ο Γενικό Λύκειο Βέροιας. Θα ήθελα να ασχοληθώ με το πρώτο και δεύτερο άρθρο του κανονισμού λειτουργίας των μαθητικών κοινοτήτων. Θέλω να πω ότι είναι αξιοπερίεργο, όλα όσα γράφει ο Συνήγορος του Παιδιού είναι θεωρητικά τουλάχιστον ορθά. Το πρόβλημα είναι ότι στα ελληνικά σχολεία και γενικά στην ελληνική κοινωνία έχουμε ένα πρόβλημα στη διάσταση θεωρίας και πράξης. Θεωρητικά όλα δουλεύουν μια χαρά. Οι νόμοι μας είναι τέλειοι, η κοινωνία μας μπορεί να δουλέψει σωστά. Στην πράξη, όμως, βλέπουμε ακριβώς το αντίθετο.

Ας πούμε, στην παρ. 1 του άρθρου 1, στο πρώτο εδάφιο λέει ότι «...η συμμετοχή αυτή συνιστάται στην έκφραση των απόψεων των μαθητών για θέματα που σχετίζονται με τη σχολική ζωή». Κάθε άλλο, διότι οι ίδιοι οι μαθητές δεν αποδέχονται αυτές τις μαθητικές κοινότητες και τις απορρίπτουν, θεωρώντας ότι αυτές είναι «κοσμικής» σημασίας.

Άρα, λοιπόν, έχω να προτείνω τη δημιουργία ενός άλλου άρθρου, το οποίο θα προβλέπει την απόδοση κινήτρου στους μαθητές για ενεργή συμμετοχή στις μαθητικές κοινότητες, διότι αυτή τη στιγμή οι μαθητές δεν βρίσκουν λόγο να συμμετέχουν. Τα θεωρούν όλα αυτά «κοσμικά» και θα μπορούσαν να κάνουν σεμινάρια για να εξηγήσουν τη σημασία και σημαντικότητα των σχολικών κοινοτήτων. Επίσης, να δώσουν περισσότερες αρμοδιότητες στις μαθητικές κοινότητες, διότι όποιον συμμαθητή μου ρωτήσω στο σχολείο, πιστεύει ότι απλά οι μαθητικές κοινότητες ασχολούνται με τις σχολικές εκδρομές. Τέλος, θα ήθελα να πω ότι είναι αξιοπρόσεκτη η κατάσταση στο σχολείο της Κατερίνης και μου προκαλεί θαυμασμό, διότι εκεί πέρα τα παιδιά είχαν τη θέληση να εργαστούν για να βελτιώσουν τη σχολική τους ζωή. Κάτι τέτοιο είναι παράδειγμα προς μίμηση και πρέπει όλοι να το έχουμε υπόψη μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Γέργο και να καλωσορίσουμε το Γενικό Γραμματέα της Βουλής τον κ. Αθανάσιο Πατταϊωάννου, ο οποίος βρίσκεται μαζί μας.

Στη συνέχεια το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ειρήνη – Χρυσοβαλάντω Καλύβα, από τον νομό Τρικάλων.

ΕΙΡΗΝΗ – ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΩ ΚΑΛΥΒΑ (Ν. Τρικάλων) : Γεια σας, είμαι από το Γενικό Λύκειο Φαρκαδώνας. Το σχολείο είναι ένας ζωντανός οργανισμός, ο οποίος αποτελεί θεσμό και διαπαιδαγωγεί τα παιδιά με σκοπό την ένταξή τους σε μια ελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία, έτσι ο ρόλος των μαθητών στη σχολική κοινότητα πρέπει να είναι αποδοτικός, εφόσον αυτό αντανακλά την κοινωνική συνείδηση, πράγμα το οποίο στις ημέρες μας δεν υφίσταται, διότι ο νέος δεν έχει ενεργό ρόλο ούτε στη λήψη αποφάσεων ούτε στην ανάληψη πρωτοβουλιών. Η τροχοπέδη ανάμεσα στο μαθητή και τις μαθητικές κοινότητες δεν τις αφήνει να εφαρμοστούν σωστά, παρότι είναι καθαρά παιδαγωγικός θεσμός που συνδέεται άρρηκτα με την εκπαιδευτική διαδικασία, αφού αποτελούν κύτταρο δημοκρατικής ζωής. Οι μαθητικές κοινότητες αποτελούν μαθητική έκφραση. Σκοπός των κοινοτήτων είναι η ενίσχυση του μαθητή, η συμμετοχή στη σχολική ζωή παρέχοντάς του πολλά εφόδια για το μέλλον. Παράλληλα και ταυτόχρονα η λειτουργία τους συμβάλλει στη διαφύλαξη και βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Στόχος του κανονισμού για τις μαθητικές κοινότητες είναι να αποκαταστήσει το πραγματικό νόημα και τον αληθινό τους χαρακτήρα. Σταχυολογώντας, οι μαθητικές κοινότητες μαζί με τους άλλους φορείς του σχολείου αναβαθμίζουν το επίπεδο των σπουδών. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε και εμείς. Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αικατερίνη Καραβίδα, από τον νομό Αργολίδας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΒΙΔΑ (Ν. Αργολίδος) : Ευχαριστώ. Θα ήθελα να χαιρετίσω την κυρία Πρόεδρο, τους συμμαθητές βουλευτές έφηβους, τον Συνήγορο του Παιδιού και θα ήθελα να σας πω ότι συμφωνώ απόλυτα με το νομοσχέδιο. Μπορούμε να αλλάξουμε κάποια πράγματα, να προτείνουμε κάποιες ιδέες. Εδώ προσπαθούμε να παρουσιάσουμε την ανάγκη των μαθητών να εκφράσουν τις επιθυμίες και τα όνειρά τους, καθώς και να αναδείξουν τις δεξιότητές τους και τα ταλέντα τους. Αυτά μπορούμε να τα καταφέρουμε μέσα από κάποια προγράμματα, μπορούμε να συνδέσουμε μαθητές και εκπαιδευτικούς μαζί, να καταλάβουμε ότι είμαστε συνοδοιπόροι και όχι εχθροί. Πρέπει να δημιουργούμε και να λειτουργούμε συλλογικά για να έχουμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα και να είμαστε πιο καλά όλοι μαζί.

Έπειτα θα ήθελα να προσθέσω ότι η επικοινωνία και ο ουσιαστικός διάλογος είναι τα μέσα για να βγάλουμε εις πέρας αυτή τη σχολική ζωή, η οποία μετέπειτα θα μας βγάλει στην κοινωνία ως ενήλικες. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι η ανταλλαγή απόψεων και η εκπροσώπηση όλων των μαθητών από το δεκαπενταμελές είναι πολύ σημαντικός τομέας, διότι ουσιαστικά, είναι αυτό που κάνετε εσείς στη Βουλή. Αυτό το κάνουμε και εμείς στον μικρόκοσμό μας, για να μπορέσουμε να βγούμε στην κοινωνία.

Τέλος, θα προσθέσω πως θα πρέπει να προσπαθήσουμε να γίνουμε ενεργά μέλη και να δημιουργούμε όλοι μαζί, ώστε να καταφέρουμε να γίνουμε πνευματικοί άνθρωποι και να διευρύνουμε τους πνευματικούς μας ορίζοντες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε και εμείς. Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Παναγιώτης – Χρυσοβαλάντης Μελέκος, από τον νομό Χίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ – ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ ΜΕΛΕΚΟΣ (Ν. Χίου) : Ευχαριστώ, είμαι μαθητής του 2ου Λυκείου Χίου. Είχα να διαβάσω το πρώτο και το δεύτερο κεφάλαιο του κανονισμού λειτουργίας των μαθητικών

κοινοτήτων και θέλω να πω ότι συμφωνώ απόλυτα, καθώς όπως ξέρετε εμείς στο σχολείο εκλέγουμε ένα δεκαπενταμελές. Στο δεκαπενταμελές οι μαθητές έχουν πολλές ευθύνες και πρέπει να αντεπεξέλθουν στο βάρος των ευθυνών. Κι όχι απλά να λένε ότι εκλεχτήκαμε στο δεκαπενταμελές για να έχουν έναν τίτλο. Έχουν πολλές αρμοδιότητες και δεν είναι μόνο για εκδρομές και για να χάνουν σχολικές ώρες. Αυτό που είχαμε πει στην αρχή, να κάνει το δεκαπενταμελές μια συνάντηση μια φορά τον μήνα, είναι πάρα πολύ καλό διότι σε πάρα πολλά σχολεία, όπως και στο δικό μου, δεν γινόταν μια φορά το μήνα, αλλά μια φορά το χρόνο. Πιστεύω ότι τόσο οι εκπαιδευτικοί όσο και ο Σύλλογος Γονέων πρέπει να βοηθούν τα παιδιά και να τα κατευθύνουν, διότι από μόνοι μας δεν μπορούμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε και εμείς. Χαίρομαι που αναδεικνύετε ότι είναι πολύ σημαντική όλη αυτή η διαδικασία με τις σχολικές κοινότητες και ο σκοπός δεν είναι μόνον οι εκδρομές που πρέπει να πραγματοποιούνται, αλλά θα μπορούσαν να κάνουν πάρα πολλά πράγματα.

Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Παναγιώτα Μπίσια, από τον νομό Αρκαδίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΙΣΙΑ (Ν. Αρκαδίας) : Γεια σας, έρχομαι από το Γενικό Λύκειο Λεβιδίου. Θα ασχοληθώ με τα άρθρα 1 και 2 και απλά, θα ήθελα να αναφέρω ότι είναι αρκετοί αυτοί οι οποίοι αμφισβητούν και κατηγορούν τους μαθητές πως επιδεικνύουν αδράνεια και αδιαφορία για τα σχολικά ζητήματα. Αναρωπιέμαι όμως. Μήπως οι κατηγορίες απευθύνονται σε λάθος άτομα και μήπως φταίει το σχολείο γι' αυτό;

Κατά τη γνώμη μου, ο κυριότερος ρόλος του σχολείου θα έπρεπε να είναι πιο ουσιαστικός, να καθοδηγεί δηλαδή το παιδί από πολύ μικρή ηλικία. Έτσι, μεγαλώνοντας ο έφηβος θα έχει λάβει τα κατάλληλα ερεθίσματα, ώστε να είναι σε θέση να συνειδητοποιήσει την αξία και τη δύναμη των μαθητικών κοινοτήτων.

Οι μαθητικές κοινότητες έχουν ως σκοπό τη βελτίωση της σχολικής ζωής. Με τη σωστή εφαρμογή και τήρησή τους, οι μαθητές με ευθύνη και πρωτοβουλία, αξιοποιούν τα δικαιώματά τους και έτσι προσφέρουν και δημιουργούν στη σχολική καθημερινότητα. Επίσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, ιδιαίτερη σημασία για την αποδοτικότητα του μαθητή, για τις αξίες που θα λάβει ο μαθητής, ώστε να δομηθεί μία ολοκληρωμένη προσωπικότητα, που θα αποτελέσει έναν νέο ενεργό πολίτη, είναι οι καθηγητές και ο σχολικός χώρος. Ωστόσο, δεν λειτουργούν σωστά έως και καθόλου εξαιτίας της ελλιπούς ενημέρωσης των μαθητών για τα καθήκοντα και δικαιώματά τους. Πιστεύω πως ο ισχύων νόμος δεν πρέπει να αλλάξει, αλλά να αλλάξουν οι φορείς που αποτελούν μια σχολική κοινότητα, διότι οι μαθητικές κοινότητες είναι ο άξονας για κάθε σχολική δραστηριότητα, καθώς δεν είναι τυχαίο που χαρακτηρίζονται κύτταρο της δημοκρατίας. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε και εμείς. Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αγγελική Παρασκευοπούλου από τον νομό Ηλείας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ (Ν. Ηλείας) : Γεια σας, εκπροσωπώ το 4ο Λύκειο Πύργου. Κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι έφηβοι βουλευτές, θα μιλήσω για τις μαθητικές κοινότητες σε έναν τόσο ξεχωριστό χώρο, εδώ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Το ελληνικό Σύνταγμα αναφέρει ότι το σχολείο έχει την υποχρέωση να ενημερώνει τους μαθητές για τα δικαιώματά τους και οι μαθητές έχουν το δικαίωμα έκφρασης των απόψεών τους ατομικά και συλλογικά. Επίσης, ο διάλογος και η συμμετοχή των μαθητών στη λήψη αποφάσεων πρέπει να είναι βασικό συστατικό στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Μπορούμε να διατυπώνουμε οποιοδήποτε πρόβλημα αντιμετωπίζουμε, καθώς και να προτείνουμε λύσεις, να συμμετέχουμε στον Σύλλογο Διδασκόντων, αν κρίνουμε απαραίτητη την παρουσία μας εκεί.

Η ανάδειξη αντιπροσώπων αποτελεί μια κοινή εμπειρία για όλους εμάς τους μαθητές, η οποία μας κοινωνικοποιεί και πολιτικοποιεί ταυτόχρονα, μόνον με την θετική έννοια του όρου, καθώς μας κάνει να αποκτήσουμε συλλογικό πνεύμα και κοινωνική συνείδηση.

Δεν θα ήταν, όμως, υπερβολή να πω ότι ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων λειτουργεί ως προσομοίωση της εκλογικής διαδικασίας, που θα κληθούμε όλοι εμείς ως ενήλικες να συναντήσουμε. Θα πρέπει να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και να εκφράσουμε τις αντιρρήσεις μας, όπου εμείς κρίνουμε απαραίτητο. Εάν η δημοκρατία σημαίνει ισότιμη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων σε μια κοινότητα, τότε το σχολείο δεν έχει παρά την υποχρέωση να λειτουργεί δημοκρατικά και σύμφωνα με τις δημοκρατικές αρχές, όπως διάλογος, ελευθερία, ισότητα, αλληλεγγύη. Οφείλουμε λοιπόν όλοι εμείς οι μαθητές να σεβαστούμε αυτό το θεσμό και να τον υπερασπιστούμε από διαλυτικά φαινόμενα. Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος) : Ευχαριστούμε κι εμείς. Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Παναγιώτης Πούγγουρας από την Α' Αθηνών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΟΥΓΓΟΥΡΑΣ (Α' Αθήνας) : Σας ευχαριστώ και εγώ, είμαι από το 26ο Λύκειο Αθηνών. Καλησπέρα, κυρία Πρόεδρε, κ. Συνήγορε του Παιδιού, κ. Διευθυντά, φίλοι έφηβοι βουλευτές.

Εγώ, λοιπόν, βρίσκω πολύ καλά τα στοιχεία λειτουργίας των μαθητικών κοινοτήτων, όπως λέει μέσα στο άρθρο, συμμετοχή στην οργάνωση του σχολείου, σημαντικά βήματα για την πρόοδο της δημοκρατίας, αλλά θεωρώ ότι υπάρχει μεγάλο περιθώριο βελτίωσης σε αυτή τη δημοκρατία στα σχολεία. Δηλαδή, ναι μεν το να εκφράζουν τις απόψεις τους οι μαθητές είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα, αλλά επειδή το σχολείο ουσιαστικά λειτουργεί για τους μαθητές, πιστεύω ότι θα έπρεπε να συναποφασίζουν με τη διεύθυνση, με τους καθηγητές και όχι απλά να λένε την άποψή τους. Γιατί, όπως βλέπουμε σε μια δημοκρατία, ο λαός διαλέγει τους αντιπροσώπους του και εκείνοι τον εξουσιάζουν. Αυτό δεν συμβαίνει στο σχολείο, διότι οι εκπρόσωποι των μαθητών απλά εκφράζουν την άποψή τους.

Για παράδειγμα, στην αρχαία Αθήνα, ναι μεν υπήρχε μια μορφή δημοκρατίας, αλλά και πάλι υπήρχαν δούλοι. Οπότε δεν ήταν δημοκρατία. Άρα, οφείλουμε να κάνουμε και άλλα βήματα για να επιτευχθεί η απόλυτη δημοκρατία μέσα στα σχολεία. Δηλαδή οι μαθητές να συναποφασίζουν με την διεύθυνση για τους εαυτούς τους, γιατί το σχολείο λειτουργεί για τους μαθητές. Επίσης, να τους προσαρμόζει και να τους κοινωνικοποιεί για την μετέπειτα ζωή τους όταν θα βγουν στην κοινωνία σαν ενεργοί πολίτες.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Σε ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Πρωτόγερου (Protogerou) Ρόζα (Roza) από την Αιθιοπία.

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΥ (PROTOGEROU) POZA (ROZA) (Αιθιοπία): Ονομάζομαι Ρόζα Πρωτόγερου, φοιτώ στο Σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας Αντίς Αμπέμπα της Αιθιοπίας και μένω στο Οικοτροφείο της Ελληνικής Κοινότητας.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, καταρχάς, επιτρέψτε μου να εκφράσω τον ενθουσιασμό και την ευχαρίστησή μου για την ευκαιρία που μου δόθηκε να βρίσκομαι σε αυτόν τον χώρο.

Βρίσκομαι, λοιπόν, σε αυτή τη θέση για να σας παρουσιάσω σύντομα το σχολείο μας, τη σχολική μας ζωή και το πώς λειτουργούν οι μαθητικές μας κοινότητες.

Το σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας Αντίς Αμπέμπα ιδρύθηκε το 1910, από ευεργέτες της Ελληνικής Κοινότητας και στον ίδιο χώρο βρίσκονται η Ζέκεϊος Δημοτική Σχολή, το Μίχειο Γυμνάσιο και Λύκειο και το κοινοτικό αγγλόφωνο σχολείο.

Επίσης, στην ίδια αυλή υπάρχει και το Οικοτροφείο, στο οποίο μένουν οι μαθητές.

Σήμερα στο Μίχειο Γυμνάσιο και Λύκειο φοιτούν 50 μαθητές ελληνικής καταγωγής και διδάσκουν εννέα καθηγητές.

Το σχολείο μας λειτουργεί σύμφωνα με το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Οι μαθητές όταν αποφοιτούν αποκτούν Απολυτήριο ελληνικού Γενικού Λυκείου και συμμετέχουν στις πανελλήνιες εξετάσεις, προκειμένου να εισαχθούν στα ελληνικά πανεπιστήμια και να σπουδάσουν στις ανώτερες σχολές της Ελλάδας.

Η ζωή μας στο σχολείο είναι ενδιαφέρουσα, όλοι οι μαθητές νιώθουμε μέλη μιας οικογένειας και είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί απολαμβάνουμε μια ανώτερη ελληνική εκπαίδευση.

Το σημαντικότερο είναι ότι το σχολείο μας δεν διαθέτει μεγάλη βιβλιοθήκη εμπλουτισμένη με πολλά βιβλία και εργαστήριο πληροφορικής για να εκπαιδευόμαστε στις νέες τεχνολογίες. Αυτό είναι το σημαντικότερο πρόβλημα στο σχολείο μας.

Όσον αφορά τους καθηγητές μας, είναι πολύ καλοί και καταρτισμένοι, πάντα προσπαθούν να μας μεταδώσουν τη γνώση με τον καλύτερο τρόπο. Οι σχέσεις μας θα μπορούσα να πω ότι είναι άριστες.

Τέλος, θα αναφερθώ στις μαθητικές κοινότητές μας και στο πώς μέσα από αυτό το θεσμό εμείς οι μαθητές συμμετέχουμε σε δημοκρατικές διαδικασίες εκπροσώπησης και λήψης αποφάσεων.

Στο σχολείο μας υπάρχουν 6 τάξεις και κάθε τάξη είχε εκλέξει το πενταμελές μαθητικό συμβούλιο με ψηφοφορία. Στις τακτικές συνελεύσεις της μαθητικής κοινότητας της τάξης, ακούγονται οι απόψεις των μαθητών και μετά από συζήτηση πάνω στα θέματά μας, καταλήγουν σε αποφάσεις αποδεκτές από την πλειοψηφία των μαθητών. Στη συνέχεια, τα θέματά μας και οι απόψεις μας πάνω σε αυτά μεταφέρονται από τους εκπροσώπους μας στις γενικές τακτικές συνελεύσεις όλων των μαθητών του σχολείου, των οποίων την ευθύνη έχει το δεκαπενταμελές μαθητικό συμβούλιο του σχολείου.

Τέτοια θέματα είναι πρακτικά προβλήματα λειτουργίας του σχολείου, εκδρομές, δραστηριότητες εξωσχολικές, αθλητικές και οι πολιτιστικές. Στη λήψη αποφάσεων ακούγονται όλες οι απόψεις και στη συνέχεια τα μέλη ψηφίζουν την καλύτερη λύση ενός προβλήματος ή την πιο αποδεκτή ιδέα για κάποια δραστηριότητα.

Μέχρι τώρα η λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων του σχολείου μας υπήρξε αποτελεσματική με την εκπροσώπηση των μαθητών και την συνεργασία μας με το Σύλλογο Καθηγητών της κοινότητας. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζουμε τα δικαιώματά μας, την ελευθερία της σκέψης και του λόγου και τη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων, την πρωτοβουλία και δράση τόσο ατομικά όσο και ομαδικά. Έτσι, εκπαιδευόμαστε ώστε να γίνουμε ενεργοί δημοκρατικοί πολίτες.

Πριν κλείσω την ομιλία μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπα για ό,τι μας προσφέρει και την Ελλάδα που μας βοηθάει να μάθουμε την ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα της πατρίδας μας.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Και εμείς ευχαριστούμε. Θα με συγχωρέσετε, γιατί όπως καταλαβαίνετε, έδωσα λίγο παραπάνω χρόνο, αλλά νομίζω ότι έπρεπε να μεταφέρει την εμπειρία της και αξίζει τον κόπο να δούμε μια σχολική πραγματικότητα εκτός του ελληνικού χώρου.

Τελευταίος από την πρώτη ομάδα είναι ο κ. Φρουδάς Κωνσταντίνος, έφηβος βουλευτής από τον νομό Λασιθίου.

ΦΡΟΥΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Ν. Λασιθίου): Ονομάζομαι Κωνσταντίνος Φρουδάς και είμαι από το Γενικό Λύκειο Νεάπολης.

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε του Παιδιού, κύριε Διευθυντά, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, υπάρχει λόγος που τα σχολεία σε δημοκρατικά κράτη δεν λειτουργούν δημοκρατικά, αλλά ιεραρχικά; Η απάντηση είναι πως όχι.

Έρευνα χρόνων στην εκπαίδευση έχει αποδείξει ότι ο πιο αποδοτικός τρόπος μάθησης είναι όταν αυτή πηγάζει από την περιέργεια του ίδιου του μαθητή και ακολουθεί τα δικά του ενδιαφέροντα. Στα δημοκρατικά σχολεία και πανεπιστήμια συμβαίνει ακριβώς αυτό, ελεύθερη αυτόβουλη μάθηση. Η φυσική περιέργεια δεν πνίγεται, αλλά καλλιεργείται. Το αποτέλεσμα; Μαθητές κινητοποιημένοι, μαθητές σε συνεχή αναζήτηση, μαθητές δια βίου.

Ζούμε σε μια δημοκρατική κοινωνία, ή τουλάχιστον αυτό θέλουμε να πιστεύουμε, που για να λειτουργήσει σωστά χρειάζεται δημιουργικούς πολίτες, οι οποίοι θα δραστηριοποιούνται στις κοινότητες που ανήκουν, επιδιώκοντας στη συνέχεια την αλλαγή προς το καλύτερο. Τα παιδιά δεν αναπτύσσουν αυτές τις ιδιότητες μέσα από θεωρητικά μαθήματα.

Η δημοκρατία είναι ένα πολύτιμο αγαθό, το οποίο, όμως, δεν χρησιμοποιούμε σωστά και αυτό γιατί το καταχρώμαστε, με αποτέλεσμα ουσιαστικά να το απαρνιόμαστε. Δυστυχώς, αυτή η άρνηση και η κατάχρηση ξεκινάει από τα σχολεία.

Τέλος, φτάνουμε και στις μαθητικές κοινότητες. Η πλειοψηφία των κοινοτήτων αυτών συνήθως ελέγχεται από τις παρέες που ελέγχουν τα σχολεία. Τότε επειδή οι κοινότητες και οι ίδιοι οι μαθητές κινδυνεύουν να πέσουν θύματα αυτών, χρειάζεται μια προσεκτική αντιμετώπιση από τις σχολικές αρχές. Δυστυχώς, όμως, οι κοινότητες παραμερίζονται εντελώς και αυτό είναι λάθος, όχι μόνο επειδή πρέπει να υπάρχει σεβασμός απέναντι στα πρόσωπα που αποτελούν τις κοινότητες, αλλά λόγω σεβασμού που πρέπει να έχουν οι εκπαιδευτικοί στη λαϊκή κυριαρχία, την εξουσία και το δικαίωμα της επιλογής που δίδεται στους μαθητές.

Παρόλα αυτά, σε μεγάλα χρονικά διαστήματα, μέσα από το «βούρκο» του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων, που υποτίθεται πως διαπαιδαγωγούν πολιτικά σωστά τους νέους, παρουσιάζονται μαθητικές κοινότητες που σέβονται τις δημοκρατικές αρχές και διαδικασίες, που προσφέρουν και λειτουργούν σωστά. Δυστυχώς, όμως, συνήθως οι εκπαιδευτικές αρχές τηρούν την ίδια πολιτική που τηρούσαν και στις υπόλοιπες περιπτώσεις, λειτουργώντας απολυταρχικά, μειώνοντας αδικαιολόγητα τις επιλογές των μαθητών, πετώντας έτσι μια γόνιμη συνεργασία μαθητών και εκπαιδευτικών.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να αναφέρω, ότι η ελευθερία του ενός σταματάει εκεί που προσβάλλεται η ελευθερία του άλλου. Επομένως, όλοι οι μαθητές πρέπει να συμμετέχουν στις σχολικές κοινότητες, χωρίς όμως να απορρίπτουν τις απόψεις των συμμαθητών τους. Πρέπει να υπάρχει σεβασμός. Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Και εμείς σας ευχαριστούμε κ. Φρουδά.

Περνάμε στην εξέταση της δεύτερης ενότητας άρθρων που αφορά «Όργανα, σύνθεση και λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων», «Διαδικασίες ανάδειξης εκπροσώπων», «Πόροι των μαθητικών κοινοτήτων».

Το λόγο έχει ως εισηγητής, ο κ. Μόσχος, ο Συνήγορος του Παιδιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι βουλευτές, περνάμε τώρα σε πιο τεχνικά ζητήματα για τα οποία είχαμε ήδη από το πρώι συζητήσεις. Επιτρέψτε μου να φορέσω και τα γυαλιά μου, γιατί τα χρόνια περνούν και μπήκε και η πρεσβυωπία στη ζωή μου. Στα «όργανα και σύνθεση» προφανώς και είναι πολύ σημαντικό να δοθεί βάρος στο ότι ανώτατο όργανο δεν είναι το πενταμελές ή δεκαπενταμελές, αλλά η συνέλευση τμήματος και η συνέλευση του σχολείου. Το είπα εξ αρχής ότι αυτή η αίσθηση που δημιουργείται ότι οι εκπρόσωποι είναι οι μαθητικές κοινότητες, θα πρέπει να ανατραπεί. Επανέρχομαι λοιπόν σε αυτό που είπα νωρίτερα, ότι εδώ υπάρχει ένας εκπαιδευτικός που ορίζεται ως υπεύθυνος καθηγητής για το κάθε τμήμα και πολύ ορθά το πρώι ακούσαμε μια πρόταση να ορίζεται ο εκπαιδευτικός αυτός αφού ακουστεί και η γνώμη της μαθητικής κοινότητας. Με κάποιον τρόπο στην αρχή της χρονιάς, να συγκεντρώνονται οι απόψεις των μαθητών και εάν είναι εφικτό, διότι εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, να τίθεται υπεύθυνος κάποιος που απολαμβάνει της εμπιστοσύνης και των μαθητών. Μέσα στις προβλέψεις έχουμε ότι ο εκπαιδευτικός αυτός παρακολουθεί από κοντά το τμήμα, φροντίζει από την αρχή να επικοινωνεί με τα παιδιά, να τα προετοιμάζει κατάλληλα, να αφιερώνει χρόνο. Επειδή μίλησε και νωρίτερα, ο Αργύρης νομίζω, για το θέμα των κινήτρων, για εμένα το καλύτερο κίνητρο είναι ένας καλός υπεύθυνος τμήματος, που θα έρθει και θα μιλήσει με τα παιδιά και θα τους εξηγήσει τι νόημα έχει η συμμετοχή, ότι θα είναι μαζί τους και κοντά τους, ότι αυτές οι συνελεύσεις που θα κάνουν μια φορά το μήνα δεν θα είναι «για να περνά η ώρα» αλλά για να έρχονται σαν ομάδα πιο κοντά μεταξύ τους.

Στη συνέχεια αναφερόμαστε στη συχνότητα, που είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, επειδή όμως τυχαίνει κάποια συμβούλια να μην ενεργοποιούν τη συνάντηση, προβλέπουμε μεταξύ άλλων, να υπάρχει δυνατότητα σύγκλησης μετά από αίτημα του 1/2 των μελών μιας τάξης, δηλαδή να μπορεί και η τάξη να ζητήσει τη σύγκληση.

Επιγραμματικά να αναφερθώ και σε ορισμένες από τις προτεινόμενες διατάξεις που δεν περιέχονται στο ισχύον: ως προς την παρουσία του υπεύθυνου εκπαιδευτικού, να σας εξηγήσω και να σας παρουσιάσω τι ειπώθηκε κατά την πρωινή συνεδρίαση. Αυτή τη στιγμή στο Γυμνάσιο προβλέπεται παρουσία του εκπαιδευτικού και στο Λύκειο όχι. Προτείνουμε λοιπόν να υπάρχει η δυνατότητα στο Γυμνάσιο, εφ' όσον συζητείται ένα θέμα για το οποίο οι μαθητές επιθυμούν να μην είναι παρών εκπαιδευτικός του σχολείου, πιθανώς εξ αιτίας κάποιας σύγκρουσης ή για κάποιο ειδικό θέμα, να μπορούν να ζητήσουν την αποχώρησή του, έτσι ώστε να συζητηθεί το θέμα χωρίς την παρουσία του. Στο δε Λύκειο, προτείνουμε να προβλέπεται η παρουσία του εάν το ζητούν οι μαθητές, γιατί μπορεί να είναι εγγύηση στη διαδικασία. Εάν μπορούν μόνοι τους και θέλουν να λειτουργήσουν χωρίς τον εκπαιδευτικό, καλώς, πολλές φορές όμως εάν ο εκπαιδευτικός είναι ένα

κατάλληλο πρόσωπο που δεν καταπιέζει, δεν ενοχλεί και βοηθάει τη διαδικασία, πιθανώς με αίτημα των μαθητών θα μπορούσε η παρουσία του να συμφωνείται.

Έχουμε προβλέψει τη δυνατότητα απομάκρυνσης μέλους εάν παρακωλύει με τη συμπεριφορά του τις εργασίες -καθότι ξέρετε ότι σε κάποιες περιπτώσεις κάποια παιδιά ενοχλούν-, την τήρηση πρακτικών. Σημαντική καινοτομία θεωρούμε την πρόταση για δυνατότητα κατανομής ρόλων στη διάρκεια της χρονιάς. Να τονίσω εδώ ότι κατά την πρωινή συνεδρίαση, τονίστηκε σαν πρόταση από τους συμμαθητές σας και εάν θέλετε το συζητάτε κι εσείς εδώ, ότι εμείς είχαμε προτείνει να εκλέγεται το προεδρείο με βάση τις ψήφους αλλά με δυνατότητα να συμφωνείται και άλλη κατανομή, όμως οι συνάδελφοί σας σήμερα το πρωί πρότειναν τη διάταξη ρητή και όπως την ακούσατε, δηλαδή αποκλειστικά βάσει του αριθμού των ψήφων και όχι μετά από συμφωνία των μελών, να ακολουθούνται δηλαδή οι ψήφοι. Εμείς παρ' όλα αυτά προτείνουμε να υπάρχει η δυνατότητα ομόφωνης συμφωνίας για πιθανή εναλλαγή των ρόλων. Δηλαδή, εάν το πενταμελές συμφωνήσει ότι για το Α' τρίμηνο πρόεδρος θα είναι αυτός, για το Β' τρίμηνο άλλος κλπ, να μπορεί να συμβεί αυτό και να μην αποκλείουμε το μοίρασμα ευθυνών. Αυτό δίνει μεγαλύτερη δυνατότητα συμμετοχής και όχι απομάκρυνσης, διότι πολλές φορές συμβαίνει να τρέχει μόνον ο πρόεδρος και τα μέλη να αδιαφορούν. Γιατί λοιπόν, αν συμφωνούν ομόφωνα, να μην μοιράζονται τους ρόλους.

Στις διατάξεις που έχουμε, μεταξύ άλλων, είναι να τηρούνται βιβλία πρακτικών, ταμείου και να φυλάσσονται σε ερμάρια κλπ. Ένα άλλο σημείο που θέλω να σημειώσω, παρά το λίγο χρόνο στη διάθεσή μου, είναι το θέμα της γενικής συνέλευσης. Αναφέρθηκε και το πρωί από συναδέλφους σας, ότι θα ήταν σκόπιμο να προβλέψουμε οι γενικές συνελεύσεις να μπορούν να γίνονται όλη τη χρονιά, να είναι δηλαδή τρεις στα τρίμηνα ώστε να μην γίνονται όλες στην αρχή και μετά να μην έχουμε άλλο περιθώριο. Προτάθηκε επίσης, και το ακούσατε ωρύτερα και από την κυρία Πρόεδρο, η δυνατότητα οι έκτακτες συνελεύσεις και πιθανώς και οι τακτικές -και των τμημάτων και πιθανώς και του σχολείου- να μην είναι εκτός ωρών διδασκαλίας. Προτάθηκε μάλιστα, αλλά ίσως πρέπει να το προβλέψουμε μόνο ως δυνατότητα και για ειδικό λόγο να διεξάγονται εντός ωραρίου διδασκαλίας. Όπως είδαμε το παράδειγμα της Κατερίνης, εάν εμπνευστεί σωστά το συμβούλιο των μαθητών και αν καταλάβουμε ότι το «εκτός σχολείου» δεν είναι για να σας διώξουμε, αλλά για να δουλέψετε σε βάθος και σε συνεργασία με τη σχολική διοίκηση, νομίζω ότι μπορούμε να πετύχουμε το ενδιαφέρον των μαθητών. Σας λέω, όμως, επιγραμματικά ότι οι γενικές συνελεύσεις του σχολείου και των τμημάτων ξεχωριστά, που είναι σε μηνιαία βάση, καλό θα είναι να μη χάνονται, να διεξάγονται και όταν υπάρχουν έκτακτες να συζητιέται η πιθανότητα να γίνουν και εντός ωραρίου, μέσα στο σχολικό πρόγραμμα.

Βάζουμε επίσης ένα θέμα σε σχέση με την ανάκληση μελών. Έχουμε ακούσει πολλούς μαθητές και μαθήτριες να ρωτούν τι μπορούν να κάνουν με κάποιο μέλος συμβουλίου που φέρεται άσχημα, ενοχλεί, δεν υλοποιεί το ρόλο του, αδιαφορεί κλπ. Προβλέπουμε μια διαδικασία που δεν θα σας εξηγήσω τώρα αναλυτικά, πιθανώς να την έχετε δει, δυνατότητας ανάκλησης του μέλους. Δηλαδή, εισηγούμαι ανάκληση, αντικαθίσταται από τον αναπληρωματικό, αν χρειάζεται γίνονται και νέες εκλογές. Θα πρέπει λοιπόν να υπάρχει αυτή η δυνατότητα, γιατί πραγματικά θα πρέπει να υπάρχει ένας μηχανισμός ελέγχου του πώς ασκείται ο ρόλος των εκπροσώπων.

Στις διαδικασίες ανάδειξης τώρα, προτάθηκε από συμμαθητές σας και συμφωνήσαμε, η εφορευτική επιτροπή να υλοποιεί την αποστολή της, όταν καταμετρά, παρουσία καθηγητή-υπευθύνου τμήματος για μεγαλύτερη εγκυρότητα. Απασχόλησε ωρύτερα τους συναδέλφους σας, δεν ξέρω εάν απασχολεί και εσάς.

Τέλος, να αναφερθώ στο θέμα της δυνατότητας υποβολής ενστάσεων. Βεβαίως λέμε ότι πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα, εάν δεν υπάρχει ικανοποίηση από τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών, οι μαθητές να υποβάλλουν ένσταση στον Διευθυντή, ο Διευθυντής να εξετάζει το αίτημα, να ακούει τη γνώμη των μελών και βεβαίως μπορεί να αποφασιστεί επανάληψη της ψηφοφορίας.

Κάτι τελευταίο, που αφορά τους πόρους των μαθητικών κοινοτήτων. Παρόλο που έχουμε ακούσει από πολλούς μαθητές την επιφύλαξή τους ότι κάποιοι εκλέγονται στα συμβούλια για να βγάλουν χρήματα ή να διαχειριστούν με διάφορους τρόπους τα έσοδα, θεωρούμε πολύ σημαντικό να παραμείνει η οικονομική ευθύνη των ταμείων σε εσάς και να μην περάσει σε εκπαιδευτικούς. Αυτό πρέπει όμως να γίνεται μέσα από διαδικασίες, τήρηση ταμείου, ομάδα, καταγραφή, εποπτεία και στο τέλος της χρονιάς, σε περίπτωση που έχουμε υπόλοιπο, τα χρήματα να μεταφέρονται στην επόμενη χρονιά και στο αντίστοιχο τμήμα. Κάλιστα βέβαια θα μπορούσε να αποφασιστεί μέσα από τις διαδικασίες που προβλέπονται, η χρησιμοποίηση του ποσού που παραμένει στο ταμείο για ένα συναφή στόχο με αυτόν που αποφάσισε η συνέλευση. Αυτά προς το παρόν και σας ευχαριστώ για την προσοχή.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μόσχο. Εγώ, νομίζω ότι η παιδεία και η εκμάθηση της διαχείρισης των οικονομικών από μικρή ηλικία, είναι αυτό που θα οδηγήσει και σε καλύτερα αποτελέσματα μακροπρόθεσμα. Δεν μπορεί κάποιος ξαφνικά σε ηλικία 50 ετών να μάθει και να κάνει οικονομική διαχείριση.

Σε αυτό το σημείο ξεκινάμε με τις τοποθετήσεις των εφήβων βουλευτών και ο χρόνος της τοποθέτησής τους θα είναι 2 λεπτά.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Σταύρος Γεώργαρης, από τον νομό Κορινθίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΡΗΣ (Ν. Κορινθίας): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είμαι από το Γενικό Λύκειο Χιλιμοδίου. Θέλω πω ειδικά για την λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων, ότι τις περισσότερες φορές εκλέγεται ένα πενταμελές ή ένα δεκαπενταμελές συμβούλιο «κλειδωμένο», πραγματικά «κλειδωμένο» και συνήθως αποτελείται από τα πιο δημοφιλή παιδιά, τα αγαπητά, που κάνουν τα χατίρια όλων ή αποτελείται από παιδιά που είναι πρόσωπα δημοσίως αποδεκτά μέσα στο σχολείο και αυτό δεν έχει και βήμα, γιατί εγώ πιστεύω προσωπικά ότι το μαθητικό συμβούλιο πρέπει να είναι ο «ημιώροφος» μεταξύ των πολλών μαθητών και του Συλλόγου των καθηγητών και να μπορεί να ακούγεται η φωνή του μαθητή στους καθηγητές.

Επίσης, σε άλλο σημείο του νομοσχεδίου, αναφέρει ότι σε περίπτωση που κάποιος μαθητής τιμωρηθεί, μεταξύ των καθηγητών γίνεται κάτι σαν δικαστήριο, σαν δίκη μικρή, για να μπορέσουν να εκτιμήσουν αν θα επιβληθεί ποινή και ποια θα είναι η ποινή που θα επιβληθεί σε αυτό το μαθητή. Κατά την γνώμη μου, σε αυτό το σημείο θα πρέπει να έχει μεγαλύτερη ισχύ το δεκαπενταμελές και να ακουστεί η φωνή του μαθητή εκεί. Δηλαδή το παιδί να έχει κατά κάποιο τρόπο τον μαθητή του δεκαπενταμελούς σαν συνήγορό του.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω σε κάτι που προανέφερε η κυρία Πρόεδρος και ο κ. Μόσχος, ότι είμαι απόλυτα σύμφωνος σε κάτι σαν ανασχηματισμό προσώπων στα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή και όχι μόνον με αναδόμηση, ριζική αναδόμηση ή επανεκλογή. Πιστεύω ότι και αυτό καμία φορά, χρειάζεται.

Επίσης, σε ό,τι αφορά την αλλαγή αρμοδιοτήτων, πιστεύω ότι είναι πολύ καλό.

Σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες, πιστεύω ότι κάτι πρέπει να γίνει. Το λέω αυτό γιατί πιστεύω ότι όλα γίνονται πολύ τυπικά, από τους καθηγητές υπάρχει κάποιες φορές ενδιαφέρον αλλά κάποιες φορές δεν υπάρχει και γίνονται όλα τυπικά, γιατί πρέπει να βγάλουμε ένα δεκαπενταμελές. Το δεκαπενταμελές συνεδριάζει μόνον όταν είναι να πραγματοποιηθούν εκδρομές στο σχολείο ή ως τρόπος για να μαζευτούν χρήματα την τελευταία στιγμή για την εκδρομή. Οπότε πάλι δεν υπάρχει σωστή διαχείριση και κάτι θα πρέπει να γίνει για αυτό, όπως η θέσπιση τακτικών συνελεύσεων για τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή.

Τέλος, επειδή ζούμε σε μία δημοκρατική χώρα και η σωστή δημοκρατία προβλέπει ισονομία και όλοι να είμαστε ίσοι απέναντι σε ίσους, ανώτερους βέβαια διοικητικά άρχοντες, πρέπει και ο κάθε μαθητής να μπορεί να έχει κάποια δικαιώματα που θα είχε ένας μαθητής μέλος του δεκαπενταμελούς. Γιατί, δεν είναι εκλέχθηκα στο δεκαπενταμελές και είμαι ο «Θεός» του σχολείου! Δεν υπάρχει αυτό. Ή στο πενταμελές! Δηλαδή, να μπορεί και κάποιο παιδί να ακουστεί και μόνο του.

Κλείνω, λέγοντας ότι θα ήθελα να σημειώσω προς την πολιτεία και το κράτος και θα ήθελα να καταγραφεί αυτό, ότι μία δημοκρατική χώρα με τόσο μεγάλη ιστορία, όπως η Ελλάδα, η οποία θέλει να συνεχίσει να είναι δημοκρατική και σαφώς να είναι και ελεύθερη και να ορθοποδήσει κάποια στιγμή, δεν πρέπει να κοιτάζει μόνον το παρελθόν της και να πιστεύει ότι το παρελθόν πρόσφερε πάρα πολλά, γιατί όντως έχει προσφέρει πάρα πολλά, αλλά το παν σε μία χώρα είναι το μέλλον της, δηλαδή η νέα γενιά.

Σας ευχαριστώ όλους πάρα πολύ για την προσοχή σας.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κ. Γεώργαρη.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Κωνσταντίνος Γεωργίου, από τον νομό Φλώρινας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ν. Φλώρινας): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Είμαι μαθητής του 1^{ου} Γενικού Λυκείου Φλώρινας.

Κυρίες και κύριοι έφηβοι βουλευτές, φέτος σε μία χρονιά ανανέωσης για τη «Βουλή των Εφήβων», μας απασχολεί ήδη η δημοκρατία στο σχολείο και πιο συγκεκριμένα το νομοσχέδιο που προβλέπει και καθορίζει τη λειτουργία αυτών.

Παρά τη γενικότερη ανανέωση που επικρατεί στην νομοθεσία, το άρθρο 3 και η παράγραφος 10 με απασχόλησε ιδιαίτερα, καθώς μπορεί να αποτελέσει τροχοπέδη στις συνελεύσεις των μαθητικών κοινοτήτων. Αυτό συμβαίνει επειδή συχνά οι μαθητές συνηθίζουν να αναζητούν ανούσια θέματα συζήτησης, προκειμένου να απαλλαγούν από μία διδακτική ώρα. Θα ήταν πιο σωστό, κατά την άποψή μου πάντα, τα θέματα ημερήσιας διάταξης να υποβάλλονται σε ένα είδος ανεκτικής αλλά αυστηρής και σοβαρής κριτικής από την πλευρά των καθηγητών ή της διεύθυνσης ή του υπευθύνου καθηγητή τμήματος, έτσι ώστε να κρίνουν αν τα ζητήματα συζήτησης είναι άξια περιεχομένου. Έτσι, η συμβολή του εκπαιδευτικού στις διαβουλεύσεις θα έχει καταλυτική σημασία, αφού με αυτόν τον τρόπο οι μαθητικές συνελεύσεις γίνονται σοβαρές και ουσιαστικές ενώ αποκτούν περιεκτικό περιεχόμενο. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Εμείς σας ευχαριστούμε πολύ, κ. Γεωργίου.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Γεώργιος Ευαγγέλου, από την Α΄ Πειραιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ (Α΄ Πειραιά): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα και εγώ με την σειρά μου να χαιρετήσω όλους τους παρευρισκόμενους και όλους τους έφηβους βουλευτές.

Αρχικά, θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 3. Το θέμα με τις σχολικές κοινότητες και λέγοντας αυτό εννοώ την σχολική κοινότητα του σχολείου ως σύνολο, δηλαδή όλους τους μαθητές, θέλω να πω ότι πολύ συχνά αναφέρεται μέσα στο νομοσχέδιο η σημασία της συνολικής κοινότητας του σχολείου. Το θέμα εδώ είναι ότι η χρησιμότητά της δεν μπορεί να έχει άμεσο αντίκτυπο στο σχολείο, διότι είναι τόσο πολλές οι απόψεις στο σχολείο που δεν βγαίνει κάποια απόφαση. Προτείνω να υπάρχει μία τέταρτη κοινότητα από τους προέδρους των πενταμελών κάθε τάξης, οι οποίοι θα μαζεύουν τις απόψεις των μαθητών του τμήματός τους και θα τις προτείνουν σε μία σύνοδο όπου θα παρευρίσκονται όλοι οι πρόεδροι και όποια απόφαση πάρουν να πηγαίνει

στο δεκαπενταμελές και να πηγαίνει προς ψήφιση, ώστε να είναι πιο δομημένη η πορεία των ιδεών που μπορεί να έχουν οι μαθητές.

Επίσης, στο άρθρο 4 παρ. 2, δηλαδή στο Β΄ μέρος για τα δεκαπενταμελή, προτείνω να υπάρξει αύξηση των ελάχιστων μαθητών ανά τάξη από 3 σε 4 μαθητές, διότι πιστεύω ότι δεν παίζει ρόλο το πόσο μικρά σε ηλικία είναι τα άτομα του σχολείου, αλλά το τι θέλουν να πουν. Οπότε πιστεύω ότι κάθε τάξη πρέπει να έχει ένα δυναμικό χαρακτήρα μέσα στο δεκαπενταμελές, για να ακούγονται όλες οι φωνές.

Επίσης, στο άρθρο 5 στην πρώτη παράγραφο, προτείνω να υπάρχει ψηφοφορία από όλα τα μέλη της τάξης για όλες τις φορές που θα υπάρχουν στο ταμείο του πενταμελούς, έτσι ώστε να μην προχωρούν τα πενταμελή σε ενέργειες που θα διαφωνούν τα παιδιά και θα αναγκάζονται να παρέχουν χρηματικό ποσό χωρίς τη θέλησή τους. Για παράδειγμα, μερικές φορές μπορεί να τύχει να διοργανώσει κάποια εκδήλωση όχι μόνο το πενταμελές, αλλά και το δεκαπενταμελές για όλο το σχολείο και να μην λαμβάνει υπόψη του ότι κάποια παιδιά μπορεί να μην θέλουν καν να γίνει αυτή η εκδήλωση ή να μην θέλουν να συνεισφέρουν. Πιστεύω ότι η άποψη κάθε παιδιού είναι σεβαστή, οπότε πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρξει αυτό, δηλαδή, κάποια πλειοψηφία π.χ. τα 2/3 των μαθητών οπωσδήποτε να συμφωνούν.

Τέλος, σε ότι αφορά το άρθρο 5, στην 4^η παράγραφο -σε αυτό διαφωνούσα λίγο- δηλαδή, όταν τελειώνει η σχολική χρονιά και το πενταμελές έχει στο ταμείο του κάποιο χρηματικό ποσό, λέει το νομοσχέδιο ότι προτείνεται αυτό το ποσόν να μεταβιβάζεται στην επόμενη τάξη. Εγώ προσωπικά, εάν γινόταν αυτό στην δική μου τάξη, δεν θα το δεχόμουν και πιστεύω και οι περισσότεροι από τους παρευρισκόμενους. Πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρξει μία αλλαγή, εκτός και εάν συμφωνούν οι μαθητές. Εγώ νομίζω ότι το ποσό που μένει είτε θα πρέπει να μοιράζεται πίσω στους μαθητές που συνεισέφεραν, είτε σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο μέσα στο σχολείο ή σε κάποια ενορία, στην πιο κοντινή εκκλησία ή σε κάποιο άτομο που έχει ανάγκη. Και αυτό ισχύει και για το πενταμελές και για το δεκαπενταμελές, γιατί φανταστείτε πόσα χρήματα μπορεί να μαζευτούν από αυτό! Σας ευχαριστώ όλους πάρα πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Αλέξανδρος Ιωσηφίδης, από τη Β΄ Αθήνας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ (Β΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε και κύριε Διευθυντά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι καλησπέρα. Εκπροσωπώ το 2ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας και θα ήθελα να καταθέσω τις απόψεις μου.

Θεωρώ ότι οι μαθητικές κοινότητες είναι αναγκαίες γιατί μας προετοιμάζουν για το αύριο, όταν θα κληθούμε να ψηφίσουμε τους αντιπροσώπους του έθνους μας, εμείς θα αποφασίζουμε και αυτό μας κάνει να είμαστε πολίτες με άποψη.

Όπως ανέφερε ο συνάδελφος κ. Γεώργαρης, έχουν δημιουργηθεί κάποιες κλίκες στο σχολείο και βγαίνουν πάντα στα πενταμελή αυτές οι παρέες και ουσιαστικά δεν αποδίδουν, απλά κάνουν κάποιες συνεδριάσεις, χάνονται ώρες μαθήματος και τα αποτελέσματα είναι μηδαμινά.

Θα ήθελα να αναφέρω ότι δεν είναι απαραίτητο η ανώτατη μαθητική κοινότητα να αποτελείται μόνο από 15 άτομα, αλλά να καθορίζεται αναλογικά με τον αριθμό των μαθητών, περίπου το 5% με 10%. Εάν ένα σχολείο έχει πολλούς μαθητές, οι 15 πιστεύω είναι πολύ λίγοι. Δεν ξέρω αν συμφωνείτε κι εσείς.

Επίσης για τους πόρους, πιστεύω ότι κάθε χρόνο, όταν τελειώνει το σχολικό έτος, θα πρέπει να γίνεται μια αναφορά με τα έσοδα και πού χρησιμοποιήθηκαν τα χρήματα. Όπως ανέφερε και ο κ. Ευαγγέλου, αυτά τα χρήματα να μην παραμένουν, αλλά να δίνονται σε απόρους ή στην εκκλησία, ειδικά αυτή την εποχή που πολλοί άνθρωποι έχουν την ανάγκη μας. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ. Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής, κ. Μιχαλόπουλος Αθανάσιος από την Αττική.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Αττικής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Κύριε Συνήγορε, κύριε Διευθυντά, κυρίες και κύριοι έφηβοι βουλευτές, αρχικά θα ήθελα να προσθέσω ότι μέσα σε αυτά που θα συζητήσουμε είναι και το άρθρο 5 της τροπολογίας που μας δώσατε, που μιλά για τα πειθαρχικά. Αναφέρεται και στα φυλλάδια που μας μοίρασε ο Συνήγορος του Παιδιού και η ομάδα της «Βουλής των Εφήβων».

Τα θέματα, λοιπόν, είναι τα άρθρα 3, 4 και 5, τα οποία μιλούν για την γενική διοίκηση και τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων. Αρχικά, κύριε Συνήγορε, θα ήθελα να κάνω μια ένσταση στο άρθρο 3 παράγραφος 13, λέγοντάς σας ότι για εμένα θα ήταν καλύτερο ο πρόεδρος να εκλέγεται βάσει των μαθητικών κοινοτήτων απευθείας, ενώ για το υπόλοιπο πενταμελές θα μπορούσε συντονισμένα και οργανωμένα να συνεννοούνται μεταξύ τους για το ποιος θα αναλάβει τη θέση του γραμματέα, ταμιά, γιατί μπορεί κάποιος να μην είναι αρμόδιος για κάποια θέση.

Επίσης, θα ήθελα να θίξω το άρθρο 3 και την παράγραφο 34, λέγοντάς σας ότι το Λύκειο είναι ένας καθρέφτης της κοινωνίας. Επομένως, ο πρόεδρος του Λυκείου θα έπρεπε και αυτός να εκλέγεται απευθείας από τους μαθητές, χωρίς να χρειάζεται κάποιο ειδικό συμβούλιο, ενώ τα υπόλοιπα μέλη θα μπορούσαν να αποφασιστούν και αυτά. Ο πρόεδρος, φυσικά, εάν δεν επιθυμεί, μπορεί να παραιτηθεί.

Επίσης, όσον αφορά τα οικονομικά, όπως είπαν και οι δύο προηγούμενοι συνάδελφοι, ο κ. Ευαγγέλου και ο κ. Ιωσηφίδης, θα ήταν καλό να υπάρξει μια οργάνωση στα οικονομικά του σχολείου κρατώντας κάποια βιβλία εσόδων-εξόδων και έχοντας έναν οργανωμένο ετήσιο προϋπολογισμό τάξης αλλά και σχολείου, έτσι ώστε να βλέπουν οι μαθητές πού πηγαίνουν ή πού δίνονται τα χρήματα.

Επίσης, όσον αφορά το άρθρο 5, τα πειθαρχικά. Θα ήθελα να σας προτείνω, κ. Συνήγορε, τη δημιουργία μιας τριμελούς επιτροπής σε κάθε σχολείο που θα εκλέγεται από τους μαθητές και θα ονομάζεται ομάδα διαμεσολάβησης και θα έχει στόχο να βρίσκει τους μαθητές που μπορεί να έχουν δημιουργήσει κάποιο πρόβλημα ή που έχουν οι ίδιοι κάποιο πρόβλημα, να συζητά μαζί τους, να υπάρχει ένας αρμόδιος καθηγητής που να είναι υπεύθυνος του προγράμματος και να γίνεται μια διαμεσολάβηση μαθητών και καθηγητών. Αυτή η ομάδα να εκλέγεται κανονικά από τα παιδιά, όσοι θέλουν να είναι υποψήφιοι σε αυτό και η θητεία τους να είναι ετήσια.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω να υπήρχε ένα όργανο στο οποίο οι μαθητές να μπορούν να αναφέρουν ή να καταγγείλουν ένα περιστατικό. Έτσι θα διασφαλίζαμε την ασφάλεια του μαθητή, αλλά και του καθηγητή που θα μπορούσε να έχει κάποιο πρόβλημα.

Τέλος, καλό θα ήταν να αλλάξει η ονομασία του άρθρου 5, δηλαδή το «πειθαρχικά» που είναι μια στριφνή έκφραση για εμένα και να ονομαστεί με πιο σύγχρονο όνομα ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού – εισηγητής): Το έχουμε κάνει στο άρθρο 8.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Αττικής): Συγγνώμη, λάθος μου. Θα μπορούσαμε να βρούμε κάποιου άλλου είδους εναλλακτική τιμωρία που θα ήταν ωφέλιμη και για το σχολείο, αλλά και για το μαθητή. Ευχαριστώ πολύ

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ. Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ευαγγελία Μποπότα, από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΟΠΟΤΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Γεια σας, εκπροσωπώ το 2ο Γενικό Λύκειο Συκεών. Θα ήθελα να μιλήσω για τον εκφυλισμό των μαθητικών κοινοτήτων. Ενώ φαίνεται ότι βασικός στόχος του θεσμού είναι η μύηση των μαθητών, των αυριανών πολιτών, στη δημοκρατία, η πράξη αποδεικνύει ότι οι δημοκρατικές διαδικασίες, όσον αφορά την ανάδειξη των εκπροσώπων μας, δεν αντιμετωπίζονται με την πρέπουσα σοβαρότητα. Με αυτόν τον τρόπο οι μαθητές δεν δείχνουν σεβασμό και ψηφίζουν αβασάνιστα και με μια προχειρότητα, θα έλεγα, που προδικάζει την ανάδειξη εκπροσώπων που ελάχιστα δύνανται να ανταποκριθούν στο καθήκον τους.

Μία από τις βασικές προϋποθέσεις για την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας είναι η πολιτική ωριμότητα των συμμετεχόντων σε αυτήν, η οποία πολλές φορές δείχνει να είναι ανύπαρκτη μεταξύ των συνομηλίκων μας. Έτσι φθάνουμε να εκπροσωπούμαστε από μαθητές, οι οποίοι πειθούν δημαγωγώντας, υποσχόμενοι ότι θα οργανώσουν ανούσιες και αναίτιες καταλήψεις των σχολικών μονάδων, με αποτέλεσμα να εκφυλίζουν ακόμα και αυτό το μέσο διαμαρτυρίας που χρησιμοποιείται σε έσχατες περιπτώσεις. Εκπροσωπούμαστε από συμμαθητές που το μόνο τους καθήκον, έτσι όπως τουλάχιστον αυτοί θεωρούν, είναι η διοργάνωση χορών και λαχειοφόρων αγορών, τα κέρδη των οποίων χρησιμοποιούνται σε εκδρομές μη εκπαιδευτικού χαρακτήρα τις περισσότερες φορές.

Το συμπέρασμα είναι ότι ένας πολλά υποσχόμενος θεσμός, που υπήρξε τα πρώτα χρόνια της εφαρμογής του ρηξικέλευθος για τα σχολικά ελληνικά δεδομένα, πρέπει να επαναπροσδιοριστεί. Η βάση του επαναπροσδιορισμού πρέπει να είναι η επιδίωξη της καλλιέργειας ορθής πολιτικής σκέψης και συνείδησης στους σημερινούς μαθητές, στους αυριανούς ψηφοφόρους και ελεύθερους πολίτες. Ευχαριστώ πολύ

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ. Σε αυτό το σημείο διακόπτεται η συνεδρίαση για δεκαπέντε λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Πισσάνης, από την Αττική.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΡΑΦΑΗΛ ΠΙΣΣΑΝΗΣ (Ν. Αττικής): Καλησπέρα σας. Είμαι από το Γενικό Λύκειο Ασπροπύργου, ένα σχολείο στο οποίο δεν έχει γίνει ποτέ γενική συνέλευση. Το μόνο έργο της μαθητικής κοινότητας, του δεκαπενταμελούς συμβουλίου, ήταν μια κατάληψη στην αρχή της χρονιάς και κάποια πάρτι.

Αυτό που θα ήθελα να τονίσω σε αυτά τα κεφάλαια είναι η ανάγκη για αυστηρότερο έλεγχο της εφορευτικής επιτροπής και θα το πω μέσω ενός παραδείγματος, που το γνωρίζει ο κ. Μόσχος, το έχω πει και στο φόρουμ. Φέτος, επειδή προσωπικά έκρινα ότι το ψηφοδέλτιο δεν είχε κάποιους αξιόλογους προκειμένου να ψηφίσω για το δεκαπενταμελές, έδωσα ένα άκυρο ψηφοδέλτιο. Μετά από ένα μήνα, μαθαίνω ότι στην τάξη μου από τα 30 παιδιά ψήφισαν και τα 30. Ρωτάω ένα μέλος της εφορευτικής επιτροπής, πώς γίνεται αυτό, αφού εγώ είχα δώσει άκυρο ψηφοδέλτιο; Και μου απαντάει: «Δικό σου ήταν το άκυρο; Το είδα και απλά το πήρα και έδωσα ένα άλλο, στο οποίο συμπλήρωσα εγώ 7 υποψήφιους και όλα εντάξει». Το ίδιο είχε γίνει και με το διπλανό μου. Πώς εγώ να μην νιώσω μια απέχθεια απέναντι στις μαθητικές κοινότητες;

Γι' αυτό θέλω να τονίσω ότι πρέπει να γίνει πιο αυστηρός ο έλεγχος της εφορευτικής επιτροπής, στην οποία θα πρέπει σίγουρα να συμμετέχει και ένας καθηγητής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Έχουμε βάλει την παρουσία καθηγητή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΡΑΦΑΗΛ ΠΙΣΣΑΝΗΣ (Ν. Αττικής): Το είδα και σ' αυτό συμφωνώ.

Για τη διαχείριση των χρημάτων, θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει να κόβονται κάποιες αποδείξεις, οι οποίες θα ήταν χρήσιμο να αναρτώνται είτε στη σελίδα του σχολείου, γιατί νομίζω ότι κάθε σχολείο πλέον έχει

μια ιστοσελίδα, είτε στο περιοδικό που εκδίδει κάθε σχολείο, έτσι ώστε να είναι εύκολο για όλους να ελέγχουν ανά πάσα στιγμή τα έσοδα και τα έξοδα των μαθητικών κοινοτήτων. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος – Σπυρίδων Πολίτης από την Κέρκυρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΟΛΙΤΗΣ (Ν. Κέρκυρας): Κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε, αγαπητοί συνάδελφοι, ονομάζομαι Πολίτης Νίκος και είμαι από το 2^ο Γενικό Λύκειο Κέρκυρας.

Θα ήθελα να συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα και να συνεχίσω την σκέψη του. Βρίσκομαι πέντε χρόνια στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχω συμμετάσχει στα όργανα των σχολικών μαθητικών κοινοτήτων και το μόνο που έχουν καταφέρει, πραγματικά σας το λέω, είναι να με μυσούν στη διαφθορά. Μέσα από τις σχολικές κοινότητες έχω μάθει να κλέβω τις ψήφους, έχω μάθει πώς μπαίνουν οι σταυροί και πώς τα άκυρα ψηφοδέλτια γίνονται ξαφνικά έγκυρα, έχω μάθει να κλέβω το ταμείο, να μη δηλώνω έσοδα, να δηλώνω άλλα έξοδα. Επίσης, αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι είμαι τρία χρόνια ταμίας και δεν έχει έρθει ποτέ κανένας να με ελέγξει και τα λεφτά του ταμείου, αυτή τη στιγμή που η σχολική χρονιά έχει τελειώσει, είναι στο σπίτι μου και τα κάνω ό,τι θέλω, δεν θα μου τα ζητήσει και αυτά κανένας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού – εισηγητής): Ποιος θα ήθελες να σε ελέγξει; Κάνε μας μια πρόταση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΟΛΙΤΗΣ (Ν. Κέρκυρας): Έχω τις προτάσεις μου, που θα τις έλεγα μετά. Θα ήθελα να με ελέγχουν ή οι μαθητές οι ίδιοι, δηλαδή να έχω την υποχρέωση να τα αναρτώ στον πίνακα ανακοινώσεων του σχολείου ή ακόμα και στο διαδίκτυο, αν έχει σάιτ το σχολείο μου ή οι καθηγητές ή ακόμη και η διεύθυνση του σχολείου σε μηνιαία βάση ή τουλάχιστον ανά τετράμηνο. Γιατί αυτή τη στιγμή, πραγματικά σας λέω, τα κάνω ό,τι θέλω.

Επίσης, ένα άλλο παράδειγμα που θέλω να αναφέρω, είναι ότι έχει γίνει ένα πάρτι, από τα πολλά που κάναμε και εγώ ακόμη λεφτά δεν έχω πάρει, ενώ έχει τελειώσει η σχολική χρονιά και μάλλον δεν θα τα πάρω ποτέ, δεν ξέρω πού έχουν καταλήξει τα έσοδα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, νομίζω ότι πρέπει να θεσμοθετήσουμε, να θεσμοθετήσει η Βουλή, ώστε να παρθούν μέτρα και ελπίζω να είμαι ο τελευταίος ταμίας που έχει το δικαίωμα να κάνει αυτά τα πράγματα.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Άντζελα Ράσα, από την Α' Αθήνας.

ΑΝΤΖΕΛΑ ΡΑΣΑ (Α' Αθήνας): Καλησπέρα σας αξιότιμο ακροατήριο. Φοιτώ στο 50^ο Γενικό Λύκειο Αθηνών.

Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας πως ο θεσμός αυτός εθίζει τους μαθητές σε κάποιες δημοκρατικές διαδικασίες, αφού τους ενεργοποιεί μέσω του διαλόγου. Οι εκλογές για τις μαθητικές κοινότητες αποτελούν μια προσομοίωση για τις αυριανές κανονικές εκλογές, που εμείς ουσιαστικά είμαστε το αυριανό εκλογικό σώμα. Γι' αυτό το λόγο και πρέπει οι εκλογές για τις μαθητικές κοινότητες να γίνονται με μια τάξη. Η τάξη αυτή φυσικά δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς κάποιον υπεύθυνο μεγαλύτερο. Γι' αυτό θα συμφωνήσω με τις προτάσεις σας, ώστε να υπάρχει κάποιος καθηγητής μέσα στις συνελεύσεις, ακόμη και του Λυκείου, καθώς είμαστε έφηβοι, είμαστε στο μεταίχμιο μεταξύ εφηβείας και ενηλικίωσης. Δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτα ώριμοι και μερικές φορές ξεφεύγουμε, οπότε θα πρέπει να υπάρχει κάποιος, ώστε να καθοδηγεί τη συζήτηση, αλλά κάποιος που θα τον θέλουν όλοι και εάν όχι όλοι, η πλειοψηφία.

Επίσης, ο Διευθυντής πρέπει να έχει μία ευθύνη, όχι όλη την ευθύνη, ώστε να μπορούμε να απευθυνθούμε σε αυτόν σε περίπτωση που υπάρχει κάποια στρεψοδικία στην εφορευτική επιτροπή.

Επιπλέον, θα ήθελα να συμφωνήσω με την προηγούμενη ομάδα, που ήταν το πρώι, ο ορισμός προέδρου, γραμματέα και ταμία να γίνεται κατ' αποκλειστικότητα από τις ψήφους των παιδιών, καθώς είναι δικαιότερο να γίνεται από την πλειοψηφία του συνόλου των μαθητών όλου του σχολείου και όχι από την πλειοψηφία 15 ατόμων.

Όσον αφορά τα οικονομικά, κατά την άποψή μου, θα πρέπει όλες οι διαδικασίες να είναι διαφανείς, ώστε όλοι οι μαθητές να γνωρίζουν τι γίνεται μέσα στο σχολείο τους και φυσικά να υπάρχουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Όσον αφορά τα χρήματα που μένουν στο τέλος της χρονιάς μπορούν, όπως προείπε κάποιος συνάδελφος, να διατίθενται για καλό σκοπό σε μια εκκλησία, σε μια οργάνωση ή να διοργανωθεί κάποια εκδήλωση για τους τελειόφοιτους και να πάνε εκεί τα χρήματα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η Σερδάρη Νικολέττα από την Κύπρο.

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΣΕΡΔΑΡΗ (Κύπρος): Καλησπέρα σας. Όπως όλοι ξέρουμε η έννοια της μαθητικής κοινότητας έχει φυσικά στο επίκεντρό της το μαθητή, όμως σημαντικό ρόλο έχει και ο καθηγητής, ο οποίος στηρίζει ή καλύτερα θα έπρεπε να στηρίζει τις αποφάσεις, τις θέσεις και τα δικαιώματά μας. Όταν μερικοί καθηγητές, υπεύθυνοι τμήματος, μας στερούν το δικαίωμα να κάνουμε την καθορισμένη και προγραμματισμένη συνέλευση με το συμβούλιο της τάξης, αλλά και τη συζήτηση με όλους τους άλλους συμμαθητές, επειδή θέλουν να χρησιμοποιήσουν το χρόνο αυτό για το μάθημα που διδάσκουν, επειδή δεν κάνουν σωστό προγραμματισμό, μένουν πίσω στην ύλη που θα έπρεπε να έχουν ήδη διδάξει και επειδή δεν θέλουν να εκτεθούν στους ανωτέρους τους, δείχνουν να υποτιμούν την ανάγκη μας να συζητούμε τα προβλήματα του τμήματος μας και να προβαίνουμε σε λύσεις, να έχουμε δηλαδή μια τακτική επικοινωνία. Και όταν εμείς οι μαθητές παραπονεθούμε,

κανείς δεν μας λαμβάνει υπόψη. «Να συμβιβάζεστε με τους καθηγητές, χωρίς παράπονα», ήταν η απάντηση ενός βοηθού Διευθυντή μια χρονιά.

Καλή ιδέα θα ήταν να εκφέρουμε και εμείς την άποψή μας στην αρχή της χρονιάς για το ποιος καθηγητής θα είναι ο υπεύθυνος του τμήματός μας για μια ολόκληρη σχολική χρονιά, κάποιος που εμπιστευόμαστε πραγματικά. Ας στηρίξουμε όλοι λοιπόν αυτή την απόφαση και ας στηρίξουν βέβαια όλοι οι καθηγητές τη σχολική κοινότητα και ας τους επιβάλει επιτέλους κάποιος να κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Παναγιώτης Φειδάκης από τη Β' Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΕΙΔΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Γεια σας, ονομάζομαι Παναγιώτης Φειδάκης, είμαι από το 5ο Γενικό Λύκειο Πετρούπολης. Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι συμφωνώ απόλυτα με το νομοσχέδιο και με κάλυψαν οι προλαλήσαντες συνάδελφοι. Το μόνο που θέλω να προσθέσω είναι να καθιερωθεί κάποιος νόμος, ας το πούμε έτσι, που να υποχρεώνει τον πρόεδρο και το δεκαπενταμελές να έχουν κάποια παραπάνω καθήκοντα από τις εκδηλώσεις, όλα αυτά του σχολείου και να μας αντιπροσωπεύουν επάξια. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Τελειώνουμε τη δεύτερη ενότητα με την έφηβο βουλευτή Μαρίνα Χαρίτου από τη Λευκάδα.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΑΡΙΤΟΥ (Ν. Λευκάδας): Κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ως μέλος για χρόνια του πενταμελούς και δεκαπενταμελούς του σχολείου μου, έχω να τονίσω ότι βρήκα το νομοσχέδιο κατάλληλο για να λειτουργήσει και ότι δεν υπάρχουν αποκλίσεις από την παρούσα πραγματικότητα. Οι σχολικές εκλογές θεωρώ ότι λίγο πολύ είναι ευχάριστες για όλους μας, είτε για αυτούς που δεν συμμετέχουν γιατί χάνουν σχολικές ώρες, για αυτούς που απλά συμμετέχουν, που αναρωτιούνται ποιος θα αναλάβει για να πάρει τις αποφάσεις τους και για τους υποψήφιους, οι οποίοι σκέφτονται τις ευθύνες που θα κληθούν να αναλάβουν.

Οι σχολικές εκλογές δίνουν δικαιώματα στους μαθητές σαν αυτά που έχουν οι ενήλικες στις κάθε εκλογές που καλούνται να ψηφίσουν. Ωστόσο, μπορεί να μη θεωρούνται τόσο σοβαρές σαν αυτές των ενηλίκων. Περνάμε τον περισσότερο χρόνο της ημέρας μας μέσα στο σχολείο και θέλουμε να έχουμε φωνή, γιατί το σχολείο δεν δίνει μόνο μαθήματα, γνώσεις και υποχρεώσεις, αλλά και δικαιώματα.

Ωστόσο θα ήθελα να απευθυνθώ στο Συνήγορο του Παιδιού, κ. Μόσχο καλησπέρα σας, για την προσθήκη του άρθρου 3 παράγραφος 13, που έκαναν τα Τμήματα Α' και Β', κατανομή ρόλων σε πενταμελές συμβούλιο, πρόεδρος, γραμματέας, ταμίας, αποκλειστικά βάσει αριθμού ψήφων, όχι με συμφωνία μεταξύ των μελών. Η γνώμη μου είναι η προσθήκη να παραμείνει, λόγω της δυσκολίας που θα έχει η κοινή συμφωνία ανάμεσα στα μέλη, καθώς την εξουσία ουδείς την αρνήθηκε. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Περνάμε στην τρίτη ενότητα άρθρων, που αφορά τη συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς, τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων και επίλυση δυσκολιών και συγκρούσεων.

Το λόγο έχει ο Συνήγορος του Παιδιού, κ. Μόσχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Καταρχάς, θα ήθελα να διευκρινίσω, με αφορμή όλα όσα είπαμε για τα ταμεία και που ήταν πάρα πολύ χρήσιμα - εμένα με προβληματίζουν και με κάνουν να σκέφτομαι ότι πρέπει να ενδυναμώσουμε λιγάκι τη διαδικασία εποπτείας - ότι στο 3.16 υπάρχει μια πρόβλεψη, ότι ο ταμίας τηρεί βιβλίο εσόδων, έχει ευθύνη εισπράξεων και πληρωμών της μαθητικής κοινότητας και σύνταξη οικονομικού απολογισμού στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Απλώς, αυτό δεν συμβαίνει. Πιθανώς, πρέπει να έχουμε μια διαδικασία εποπτείας του.

Όσον αφορά τη συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς, δώσαμε τίτλο στο άρθρο 6 «συνεργασία...», θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντική, σας το είπα από την αρχή. Ούτε το κλίμα προσέγγισης μπορεί να επιβληθεί ούτε η συνεργασία μπορεί να «φορευθεί» με το ζόρι. Χρειάζεται ο άλλος να «το 'χει», να το θέλει, να του αρέσει αυτή η διαδικασία και αυτή η εκπαιδευτική σχέση αλληλεπίδρασης. Ωστόσο, για εμάς είναι πάρα πολύ σημαντικό να αναφέρεται στον νόμο και βεβαίως, να περιλαμβάνεται στην εκπαίδευση όλων αυτών των εκπαιδευτικών, που καλούνται να υλοποιήσουν τις μαθητικές κοινότητες και γενικότερα τον σχολικό τους ρόλο. Επειδή νωρίτερα αναφέρθηκε από τον φίλο τον Γιώργο Ευαγγέλου το θέμα του ρόλου των πενταμελών και κάποιο όργανο, εμείς εδώ έχουμε προβλέψει τα πενταμελή να συνεργάζονται τακτικά με τον καθηγητή-υπεύθυνο τμήματος και ο Διευθυντής του σχολείου να έχει τακτική συνεργασία με το προεδρείο του δεκαπενταμελούς και κατά περιπτώσεις και με το δεκαπενταμελές ολόκληρο. Ενδεχομένως, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε, με αφορμή την πρότασή σου, και με τους προέδρους των πενταμελών. Θεωρώ ότι είναι μια σημαντική και ενδιαφέρουσα πρόταση, ώστε να κρατάμε τα πενταμελή σε μια σχέση με τη διεύθυνση του σχολείου.

Σημαντικό είναι και το 6.2, που θεσπίζουμε για πρώτη φορά τον ρόλο των μαθητικών συμβουλίων στη σύνταξη και την αναθεώρηση σχολικών κανονισμών, κάτι που ακούσατε ότι συμβαίνει σε κάποια σχολεία. Δεν προβλέπεται, εδώ θέλουμε να προβλεφθεί και στον κανονισμό των μαθητικών κοινοτήτων.

Σχετικά με το 7 και τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων, εδώ αναφερόμαστε σε ποικίλες δραστηριότητες που μπορούν να συμβαίνουν μέσα στο σχολείο, κυρίως εκτός του σχολικού προγράμματος, αλλά ορισμένες φορές και μέσα στο σχολικό πρόγραμμα και που πραγματικά είναι εξαιρετικά ωφέλιμες για τους

μαθητές. Πολλές από αυτές γίνονται με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών, δηλαδή προγράμματα αγωγής υγείας, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά προγράμματα κ.λπ.. Γιατί όχι, να μην δούμε και τους μαθητές να παίρνουν πρωτοβουλίες και να προτείνουν και υπό ορισμένες συνθήκες -αυτό ίσως δεν θα γίνει στους μαθητές της Γ΄ Λυκείου που είναι στρεσαρισμένοι, έτοιμοι για τις ανώτατες, αλλά στις μικρότερες τάξεις Γυμνασίου και Λυκείου- και σε συνεργασία με τη διεύθυνση του σχολείου να έχουν τη διοργάνωση ομίλων, δραστηριοτήτων. Μάλιστα, εδώ αναφέρουμε πολιτιστικά, και το πρώι κάποια παιδιά ανέφεραν και κοινωνικών δραστηριοτήτων, δηλαδή δράσεων κοινωνικής αλληλεγγύης, συζητήσεων, θέματα που μας ενδιαφέρουν και μας φέρνουν πιο κοντά. Θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό οι μαθητές να πάρετε πρωτοβουλίες και βεβαίως να προβλέπεται και μέσα από τον κανονισμό των μαθητικών κοινοτήτων η δυνατότητά σας αυτή.

Στον προηγούμενο κανονισμό προβλεπόταν μια διάταξη που αφορούσε την αμφίεση των μαθητών. Εμείς το αφαιρούμε από εδώ, θεωρούμε ότι η αμφίεση πλέον, τριάντα χρόνια μετά τον προηγούμενο κανονισμό, θα πρέπει εάν υπάρχει ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα να ρυθμίζεται πιθανώς μέσα από το σχολικό κανονισμό, αλλά δεν χρειάζεται στις μαθητικές κοινότητες. Αντίθετα, κρατάμε και μάλιστα θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρχει αυξημένος ρόλος των μαθητικών κοινοτήτων, το ζήτημα της προστασίας του χώρου του σχολείου. Όταν λέμε προστασία του χώρου του σχολείου, όχι ότι «κάποιοι έγραψαν στις τουαλέτες» και «να πάνε να τα σβήσουν», αλλά να υπάρχει μια επικοινωνία και συνεργασία κυρίως για το πώς θα φροντίσουμε το σχολικό μας περιβάλλον. Δηλαδή, δεν είναι ζήτημα ποινών και ενός ανθρώπου, που θέλει να έχει ωραίο σχολείο και είναι Διευθυντής, αλλά είναι ζήτημα όλων μας. Αυτό θα εξασφαλιστεί μόνο εάν μοιραστούμε ευθύνες, αν μοιραστούμε αρμοδιότητες και βεβαίως, αν κάποιοι μαθητές φέρονται όχι ορθά και γράφουν σε τοίχους ή κάνουν καταστροφές, θα πρέπει να υπάρχει μια συνεργασία πριν απ' όλα, πριν τις ποινές, στο να αποτρέψουμε τέτοιες συμπεριφορές.

Εμείς βλέπουμε επιπλέον να παίρνουν πρωτοβουλίες οι μαθητές, πιθανώς στο να προτείνουν οργανωμένα τοιχογραφίες, γκράφιτι, διαμόρφωση προαύλιου χώρου, δέντρα, λουλούδια, οτιδήποτε. Έχω μπει σε σχολεία και έχω καταχαρεί, γιατί βλέπεις ότι η σχολική μαθητική κοινότητα συμμετέχει στο να αλλάζει και να διαμορφώνει το σχολικό χώρο και δεν ήταν χάρη σε έναν εμπνευσμένο Διευθυντή ή Διευθύντρια μόνο. Οφείλεται σε καλές συνεργασίες.

Έρχομαι στο επόμενο κεφάλαιο, που είναι το κεφάλαιο για το οποίο μεμφθήκατε τον προηγούμενο κανονισμό, όπως και εμείς. Δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει τίτλος «πειθαρχικά», έχουμε βάλει τον τίτλο «επίλυση δυσκολιών και συγκρούσεων», γιατί πραγματικά δυσκολίες και συγκρούσεις υπάρχουν και ορισμένες φορές μπορούν να επιλύονται, τις περισσότερες, χωρίς πειθαρχική διαδικασία και χωρίς ποινές και εμείς, όπως νωρίτερα ανέφερε κάποια συνάδελφος, σαν Συνήγορος του Παιδιού δεν πιστεύουμε ότι οι ποινές είναι ο κύριος τρόπος προσέγγισης στις δυσκολίες. Βέβαια, στο «οπλοστάσιο» της λειτουργίας του σχολείου πρέπει να μπορεί να υπάρχει η επιβολή κυρώσεων για αυτούς που αρνούνται και αδυνατούν να συμμορφωθούν, αλλά η πρώτη αντίδραση πρέπει να είναι μέσα από διαδικασίες επικοινωνίας. Αυτό που λέγεται παιδαγωγικά μέτρα. Κατά τη γνώμη μας, λοιπόν, σε συνέχεια και αυτών που αναφέρατε νωρίτερα, το σχολείο πρέπει να βρει άλλους τρόπους διαχείρισης των δυσκολιών και των συγκρούσεων, ακόμα και των πράξεων βίας, ακόμα και των ρατσιστικών συμπεριφορών, δίνοντας έμφαση στη διαμεσολάβηση, στην επικοινωνία, σε διάφορες άλλες πιο σύγχρονες μορφές αντιμετώπισης και θέλουμε αυτό να προβλέπεται και μέσα στον κανονισμό.

Εμείς θεωρούμε ότι είναι σημαντικό ο Σύλλογος Διδασκόντων να επιλέξει εκπαιδευτικούς που ασκούν, λόγω κατάρτισης ή ικανότητας, προσωπικότητας, το ρόλο του διαμεσολαβητή και μπορούν να είναι πιο κοντά στους μαθητές στην επίλυση συγκρούσεων, το ρόλο του εκπαιδευτή-διαμεσολαβητή και βεβαίως κάποιες φορές, οι μαθητές εφόσον εκπαιδευτούν - όχι απλώς εφόσον εκλεγούν, δεν είναι μόνο η διαδικασία της εκλογής, είναι και η εκπαίδευσή τους, να είναι ικανοί - να εκπαιδευτούν λοιπόν ομάδες μαθητών ώστε να επιλύουν συγκρούσεις μέσα από ειρηνικές μεθόδους. Είναι μια μεγάλη ιστορία, που εμείς την έχουμε δει σε κάποια σχολεία να εφαρμόζεται και χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή και εκπαίδευση.

Τέλος, ως προς το 8.4, εμείς εδώ επαναλαμβάνουμε τη διάταξη του ισχύοντα νόμου, που ορίζει ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων συνεδριάζει με θέμα τη λήψη μέτρων για επιβολή κυρώσεων. Κάποια στιγμή μπορεί να γίνεται αυτό, αλλά όταν γίνεται χρειάζεται οι εκπρόσωποι των μαθητών να παρευρίσκονται στη συζήτηση με δικαίωμα λόγου, οι δε εμπλεκόμενοι μαθητές να έχουν δικαίωμα απολογίας.

Προσωπικά, σε αυτό το σημείο, έχω μια επιφύλαξη στο να ζητάτε ή να συζητείται η συν-απόφαση. Το συζητήσαμε και στο φόρουμ, ακούστηκε και από έναν μαθητή - συνάδελφο εδώ η πρόταση να παίρνουν μέρος οι μαθητές σε αυτές τις αποφάσεις. Θεωρώ ότι δεν πρέπει να μπλέξουμε τους ρόλους και δεν πρέπει να βάλουμε τα μαθητικά συμβούλια να ασκούν έναν άλλο ρόλο από αυτόν που πραγματικά υλοποιούν, δηλαδή την εκπροσώπηση των συμμαθητών τους. Δεν πρέπει να τους θέσουμε και αναθέσουμε να παίρνουν αποφάσεις επιβολής κυρώσεων, που είναι στην πραγματικότητα αποφάσεις της διοίκησης του σχολείου. Αυτό που θέλουμε να πετύχουμε είναι να υπάρχει μια καλή συνεργασία και ακρόαση. Δηλαδή, η γνώμη των μαθητών να ακούγεται. Βεβαίως, θα πείτε ότι πολύ συχνά μπορεί να ακούγεται και να μην λαμβάνεται υπόψη. Σας το ξαναλέω. Η ιδανική κοινότητα, η παρέα μας, θα πρέπει να προχωράει μέσα από συμφωνίες, αλλά εδώ μιλάμε για ένα σχολείο το οποίο έχει κανόνες και εντάσσεται σε ένα συνολικό εκπαιδευτικό σύστημα και σε ένα κοινωνικό σύστημα, στο οποίο δεν μπορεί να υπάρξει ξαφνικά εξίσωση των ρόλων των μαθητών με των εκπαιδευτικών.

Ο μαθητής έχει διαφορετικό ρόλο. Πρέπει πρώτα απ' όλα, αυτή είναι η δική μου άποψη, να κατακτήσουμε την επικοινωνία και την αλληλοκατανόηση και στη συνέχεια, βεβαίως, αυτό που λέτε εσείς συν-απόφαση, συμβαίνει στην πράξη σε πάρα πολλά σχολεία. Το έχω δει στο σχολείο του κ. Κυριακού να συμβαίνει. Αλλά κατακτιέται μέσα από την πράξη και όχι χάρη σε έναν νόμο. Ένας νόμος που μιλά για συν-απόφαση, θα οδηγήσει - ειλικρινά σας το λέω - ενδεχομένως σε πολύ προβληματικές καταστάσεις και σε ενδομαθησιακές συγκρούσεις. Δηλαδή ότι «εσύ φταις για την επιβολή της κύρωσης που μου βάλανε» και «δεν είσαι πραγματικός εκπρόσωπός μου» κλπ.

Κλείνω εδώ και θα ακούσω με χαρά τις παρατηρήσεις σας.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστούμε τον κ. Μόσχο.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Αποστολίδης Δαυίδ από τη Β' Αθήνας.

ΔΑΥΙΔ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Β' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Συνήγορε του Παιδιού, καλησπέρα. Είμαι από το Γενικό Λύκειο Λυκόβρυσης Αττικής και θα ήθελα να σας πω ότι η σχέση καθηγητή – μαθητή ήταν πάντα φλέγον θέμα, καθόσον εάν δεν αναπτυχθεί ομαλά, η σχολική χρονιά δεν θα έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα, ούτε παιδαγωγικά, αλλά ούτε και μαθησιακά. Συνήθως οι μαθητές και οι καθηγητές λειτουργούν ως αντίπαλοι και όχι σαν συνεργάτες. Αυτό οφείλεται εν μέρει και στην ανωριμότητα των μαθητών αλλά και στην αδικαιολόγητη αυστηρότητα των καθηγητών.

Όσον αφορά το κεφάλαιο 8 του νομοσχεδίου που αφορά τις συγκρούσεις, πρέπει να δούμε τι γίνεται σήμερα μέσα στα σχολεία και όχι να ζούμε στον κόσμο μας. Πολύ συχνά δημιουργούνται συγκρούσεις και αδιέξοδα, επιζήμια και για τους μαθητές αλλά και για τους καθηγητές και έτσι η απόσταση μεταξύ μαθητών και καθηγητών μεγαλώνει. Προτείνω, μαζί με αυτά που έχει προτείνει και ο Συνήγορος του Παιδιού, ολική ποιοτική αναβάθμιση του ρόλου του υπευθύνου καθηγητή της τάξης και εκπαιδευτικά αλλά και παιδαγωγικά. Συμβαδίζει ο ρόλος του υπευθύνου καθηγητή της τάξης με την παιδαγωγική αποστολή του σχολείου; Ασφαλώς όχι, καθώς αναλώνεται μόνο στη διεκπεραίωση γραφειοκρατικών διαδικασιών.

Επειδή, όμως, τα προβλήματα δεν λύνονται με παράπονα, θα σας πούμε εμείς πώς θέλουμε τον υπεύθυνο καθηγητή της τάξης. Δεν τον θέλουμε διαμεσολαβητή, τιμωρό και τεχνοκράτη, τον θέλουμε να μας θέτει στόχους και οράματα μέσα στην τάξη. Να προβάλλει τα χαρίσματα των μαθητών και όχι τα ελαττώματά τους. Να είναι ηγέτης με τη συμπεριφορά του -και όχι με την αυστηρότητά του- και με τις συμβουλές του και με το σεβασμό προς το πρόσωπό του. Άλλη μία κατάσταση, θα έλεγα «απαρηγόρητη» και εξωφρενική, είναι το καθεστώς των τιμωριών, που όλοι μας βιώνουμε και βλέπουμε, ότι οι καθηγητές χωρίς κανέναν ενδοιασμό και χωρίς κανένα παιδαγωγικό αποτέλεσμα δίνουν πάρα πολλές τιμωρίες στα παιδιά, χωρίς να υπάρχει σοβαρό γεγονός.

Προτείνουμε, σε αυτό το σημείο, γραπτή και τεκμηριωμένη απόφαση από το Σύλλογο των καθηγητών, εφόσον κρίνουν απαραίτητη την ποινή για έναν μαθητή. Να δίνεται αντίγραφο αυτής της απόφασης και στους γονείς. Σε αυτό το σημείο, το μόνο ερώτημα που τίθεται είναι αν θα εφαρμοστούν πραγματικά όλα αυτά, γιατί στη χώρα μας υπάρχει πρόβλημα σε αυτό. Αυτό θα γίνει μόνο αν καθηγητές και μαθητές συνειδητοποιήσουν ότι τα μαθητικά χρόνια δεν είναι κάτι απλό και λίγο και ότι μέσα σε αυτή την περίοδο διαμορφώνεται ο χαρακτήρας του νέου, μέσα σε αυτές τις 7 ώρες την ημέρα, επί 9 μήνες για 12 ολόκληρα χρόνια. Αυτό θα γίνει μόνο όταν όλοι μας συνειδητοποιήσουμε ότι μέσα στα σχολεία κρίνεται το μέλλον της χώρας μας. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ευανθία – Μαρία Βασβάνη από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΕΥΑΝΘΙΑ – ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΒΑΝΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Είμαι από το 7^ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης. Βρήκα τα άρθρα εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Ομολογώ πως δεν ήξερα καν ότι υπήρχε σχολικός κανονισμός, όχι μόνο να διορθωθεί και να αλλάξει και μου έκανε τρομερή εντύπωση. Θα ήθελα να επικεντρωθώ στο άρθρο 7 στην παρ. 2, εκεί που λέει ότι η διεύθυνση του σχολείου αποφασίζει για την παραχώρηση χώρων για τη διεξαγωγή των εκδηλώσεων, ύστερα από αίτημα των εκπροσώπων των μαθητών. Πιστεύω ότι πρέπει να ορίζεται ήδη, δεν χρειάζεται η διεύθυνση να επεμβαίνει ούτως ώστε να παραχωρείται ο χώρος για τη διεξαγωγή κάποιας εκδήλωσης.

Επιπλέον, όσον αφορά την παράγραφο 7.4α, πιστεύω ότι δεν είναι απαραίτητο να αναγράφεται στον σχολικό κανονισμό ο πίνακας των μαθητικών ανακοινώσεων, γιατί στην ουσία πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς δεν τον παρακολουθούμε. Η σύγχρονη ανάγκη μας είναι αυτό να γίνεται μέσα από ιστολόγια και έντυπα, όπως αναφέρεται και πιο κάτω. Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω για τη φθορά της σχολικής περιουσίας, ότι υπάρχουν κάποια συνθήματα και σχήματα και σύμβολα και άσεμνες λέξεις, όπως λέει και ο σχολικός κανονισμός και πιστεύω ότι αυτά θα πρέπει να απαγορεύονται και στο εξωτερικό μέρος του σχολείου, να απαγορεύονται κάποιες αφίσες που υπάρχουν, οι οποίες έχουν ως στόχο να προσηλυτίσουν μαθητές, από κάποια πολιτικά κόμματα και πιστεύω ότι το σχολείο πρέπει να είναι χώρος εκπαίδευσης και όχι χώρος κομματικοποίησης των παιδιών.

Επιπλέον, θα ήθελα να αναφερθώ σε μία ακόμα πρόταση, όσον αφορά τις εκδηλώσεις. Τα παιδιά του πενταμελούς να μπορούν να έρχονται σε επαφή με κάποια παιδιά που έχουν όρεξη, ταλέντο και δημιουργικότητα και το γνωρίζουν αυτό, ώστε να γίνονται πιο εύκολα εκδηλώσεις και να εκφράζονται ελεύθερα και οι απόψεις άλλων μαθητών, ώστε να διευκολύνεται η επικοινωνία τους. Έτσι θα μπορεί να ελεγχθεί και κάθε απόφαση του Συλλόγου των Διδασκόντων. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Σταματία – Νικολέτα Δούβα από τη Β΄ Αθήνας.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ – ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΔΟΥΒΑ (Β΄ Αθήνας): Καλησπέρα και από εμένα κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε και αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές. Έρχομαι εδώ με μία πρόταση. Κατ' αρχήν, θέλω να δηλώσω την πλήρη συμφωνία μου σε ό,τι λέει το νομοσχέδιο το οποίο θέλετε να καταθέσετε, αλλά έχω ένα φόβο ότι θα χαθεί, όπως χάθηκε το προηγούμενο το '86. Θα μας έδινε ένα αίσθημα ασφάλειας, εάν υπήρχε εδώ μια παράγραφος στο άρθρο 9, εκεί που λέει τελικές διατάξεις, η οποία, εάν είναι νομικά εφικτό, εσείς που το ξέρετε αυτό, να υποχρεώνει και τις δύο πλευρές, και τους μαθητές και τους καθηγητές ή τη διεύθυνση ενός σχολείου, να τηρούν κατά γράμμα τον κανονισμό αυτό, άσχετα από τη συγκυρία που μπορεί να υπάρχει, να μην υπάρχουν συμφέροντα δηλαδή εκεί πέρα.

Θέλω να πω ότι έρχομαι από ένα σχολείο που έχω δει πολλά πράγματα, είμαι από το 1^ο ΓΕΛ Βύρωνα στην Αθήνα και αυτό που είπε η συνάδελφος βουλευτής πριν, το είχα γράψει και στο φόρουμ, είχα δει και είχα ακούσει όχι μόνο από το δικό μας σχολείο, για την κομματικοποίηση των καθηγητών μέσα στην τάξη. Θεωρώ πως αυτό είναι απεχθές πραγματικά, δηλαδή είναι ένα είδος προσηλυτισμού, όπως είναι και ο θρησκευτικός, μόνο που προσπαθεί να σε επηρεάσει προς μια ιδεολογία, η οποία θα σε ακολουθήσει σε όλη σου τη ζωή. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Επικρατείας Κυριάκος Κалаϊτζίδης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ (Επικρατείας): Είμαι από το Ειδικό Σχολείο ΟΑΕΔ Θεσσαλονίκης. Κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε του Παιδιού και αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, η επικοινωνία ανάμεσα στις μαθητικές κοινότητες και τους εκπαιδευτικούς είναι πολύ σημαντική για ένα δημοκρατικό σχολείο. Πρέπει να υπάρχει συνεργασία και οι εκπαιδευτικοί να μπορούν να ακούν τα προβλήματα των μαθητών και να δίνουν λύσεις. Όταν όμως οι μαθητές έχουν ένα πρόβλημα με κάποιον εκπαιδευτικό, σπάνια βρίσκουν το δίκιο τους. Συνήθως τους λένε ότι το ότι όλα θα πάνε καλά ή ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα και άλλα συναφή.

Για να πετύχει το άρθρο 6, θα πρέπει οι εκπαιδευτικοί να παρακολουθούν σεμινάρια για να μαθαίνουν πώς να συνεργάζονται. Σχετικά με το άρθρο 7, είναι ωραίο το σχολείο να μην είναι μόνο διάβασμα και μαθήματα, αλλά να έχει και άλλες δραστηριότητες, όπως θέατρο, φωτογραφία, αθλητισμό και τα λοιπά, για να περνάνε ευχάριστα οι μαθητές. Πρέπει όμως να υπάρχουν κονδύλια για να αγοραστούν τα κατάλληλα μέσα, όπως φωτογραφικές μηχανές, κάμερες, όργανα γυμναστικής και να βρεθούν και οι κατάλληλες αίθουσες. Σχετικά με το άρθρο 8, είναι πολύ καλό οι ίδιοι οι μαθητές να λύνουν τις διαφορές τους μεταξύ τους, γιατί η σχολική βία έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει οι εκπαιδευτικοί που είναι υπεύθυνοι για αυτές τις ομάδες να είναι ειδικά εκπαιδευμένοι. Εγώ προτείνω την ύπαρξη ψυχολόγων στα σχολεία για να εκπαιδεύουν αυτοί τους μαθητές που είναι μέλη των ομάδων διαμεσολάβησης, αλλά και τους εκπαιδευτικούς. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Καρυδόπουλος, από τη Ροδόπη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Ροδόπης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, εκπροσωπώ το 1^ο Γενικό Λύκειο Κομοτηνής και θα ήθελα να αναφερθώ συγκεκριμένα στο 7^ο κεφάλαιο. Θεωρώ ότι τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή πρέπει να έχουν δικαίωμα λόγου στις συνελεύσεις των καθηγητών, όταν αφορούν εκδηλώσεις ή εκδρομές. Θα πρέπει τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή, οργανωμένα όλοι οι μαθητές, να καταθέτουν τις προτάσεις τους στο γραφείο των καθηγητών και να τις τεκμηριώνουν.

Έπειτα, αφού παρθεί η απόφαση από τους καθηγητές να γίνεται καθολική ψηφοφορία σε όλο το σχολείο, για το εάν θα κατοχυρωθεί η απόφαση των καθηγητών ή θα την απορρίψουμε για να βρούμε έναν άλλο προορισμό ή μια άλλη εκδήλωση. Γιατί στην ουσία αυτό το διήμερο πιστεύω πως ασχολούμαστε με τη δημοκρατία στα σχολεία και ειδικότερα στο Λύκειο, επομένως θεωρώ πως η διαφωνία μεταξύ καθηγητών και μαθητών είναι αυτό ακριβώς το πράγμα, δημοκρατία. Γιατί όπως έχει πει και η Ρόζα Λούξεμπουργκ για παράδειγμα, ελευθερία είναι το δικαίωμα να μπορεί ο άλλος να διαφωνεί μαζί σου.

Επίσης, θεωρώ πως ο νέος επειδή περνάει το ένα τρίτο της ημέρας του στο σχολείο, είναι φυσικό ένα ψυχρό και άνοστο σχολείο για αυτόν να του επιφέρει ένα αίσθημα αποστροφής. Έτσι, θεωρώ πολύ απαραίτητο οι νέοι να μπορούν να παίρνουν πρωτοβουλίες, ώστε να ομορφύνουν το σχολείο τους με διάφορους τρόπους, όπως γκράφιτι, καθαρισμός του σχολείου από μόνοι τους, οι καθαρίστριες δεν μπορούν να τα κάνουν όλα, βάψιμο, που θα πρέπει να γίνεται πάντα με την επίβλεψη και την άδεια του Διευθυντή του Σχολείου, ώστε να μη γίνονται αισθητικές ακρότητες που δε θα ταιριάζουν με το σχολικό περιβάλλον.

Επιπλέον, θεωρώ τον πίνακα ανακοινώσεων πολύ σημαντικό, καθώς από αυτόν μαθητές μπορούν να ενημερώνονται υπεύθυνα και σωστά, καθώς είναι γνωστό ότι η γραπτή ενημέρωση δεν δημιουργεί ανακρίβειες και φήμες, όπως δημιουργούνται από την προφορική ενημέρωση από στόμα σε στόμα. Επίσης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και το διαδίκτυο, καθώς όλοι οι νέοι είμαστε χρήστες της νέας τεχνολογίας.

Τέλος, θα ήθελα να συμπληρώσω ότι τις παρεμβάσεις για τα θέματα αμφίεσης τις βρίσκω αντιδημοκρατικές και δεσποτικές, καθώς αναπαράγουν στερεότυπα και προκαταλήψεις. Πρέπει να υπάρχει ελευθερία και ανεκτικότητα στην άποψη του άλλου, καθώς ο καθένας εκφράζεται μέσα από το ντύσιμό του, γιατί

όπως είχε πει και ο Νίτσε, πρέπει να είμαστε ο εαυτός μας και όχι αυτό που θέλουν οι άλλοι. Εξάλλου πιστεύω πως το ευπρεπές και το απρεπές είναι καθαρά υποκειμενική άποψη.

Για να ολοκληρώσω, όπως είπε ο αρχαίος ρήτορας Σωκράτης -δε θα το πω στα αρχαία, θετική κατεύθυνση είμαι- «οι πόλεις δεν διοικούνται σωστά από τους νόμους, αλλά από την ηθική συμπεριφορά των πολιτών τους». Και ένα σχολείο, λοιπόν, δεν πρόκειται να αλλάξει, όσοι νόμοι και αν παρθούν, αλλά αλλάζοντας την νοοτροπία και τη συμπεριφορά των μαθητών και των καθηγητών. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Στέλλα Κεχαγιά, από τις Σέρρες.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ (Ν. Σερρών): Είμαι η Στέλλα Κεχαγιά από το Αριστοτέλειο Εκπαιδευτήριο Σερρών. Καταρχάς θα ήθελα να συμφωνήσω με όλα αυτά που έχουν ειπωθεί μέχρι στιγμής, αλλά θα ήθελα να προσθέσω ότι βασική προϋπόθεση για να γίνουν όλα αυτά, είναι να γνωρίζουν τον κανονισμό και οι μαθητές αλλά και οι καθηγητές. Εγώ λοιπόν το συνειδητοποίησα αυτό τις προάλλες, όταν είδα για πρώτη φορά τον κανονισμό, δεν ήξερα καν ότι υπάρχει κανονισμός. Ξεκινώντας να διαβάζω τα άρθρα, σκέφτηκα ότι υπάρχουν τόσα πράγματα που δεν τα ήξερα. Βέβαια, είναι λίγο εξευτελιστικό το να μην γνωρίζεις, γιατί όντας μαθήτρια εδώ και πέντε χρόνια στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δεν έχω λάβει την απαιτούμενη και απαραίτητη ενημέρωση πάνω στο θέμα, εάν και υπάρχει νόμος από το 1986 και σήμερα βρισκόμαστε στο έτος 2014. Κανείς δεν μας έχει ενημερώσει για τη συνεργασία μαθητών - καθηγητών που πρέπει να υπάρχει, για τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων και πόσο μάλλον για τον ρόλο του συμβουλίου στην επίλυση δυσκολιών και συγκρούσεων, με αποτέλεσμα να μην τηρούνται όλα αυτά στο χώρο του σχολείου.

Τώρα, ποτέ δεν έχουν γίνει συνελεύσεις μαθητικών κοινοτήτων, στο σχολείο μου τουλάχιστον, ποτέ δεν υπήρξαν καθηγητές σύμβουλοι και φυσικά προκειμένου να τιμωρηθεί ένας μαθητής, απλά μεταφερόταν στη Διεύθυνση χωρίς την συνοδεία του συμβουλίου και χωρίς πολλές φορές τη δυνατότητα να απολογηθεί, δύο πράγματα που είναι βασικά στον κανονισμό. Θα ήθελα να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου, διότι όπως έχει ειπωθεί πολλές φορές σήμερα, το σχολείο είναι η μικρογραφία της κοινωνίας μας. Επομένως εάν δεν προετοιμαστούμε σωστά, πώς θα γίνουμε σωστοί πολίτες; Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Επικρατείας Θεόδωρος Κουτσοδήμας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑΣ (Επικρατείας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, ερίτιμε Συνήγορε του Παιδιού και εκλεκτοί καλεσμένοι, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, παρουσιάζομαι και εγώ με τη σειρά μου, ονομάζομαι Κουτσοδήμας Θεόδωρος και εκπροσωπώ το Ελληνικό Κολέγιο Θεσσαλονίκης. Έπειτα από ενδελεχή μελέτη του νομοσχεδίου και συγκεκριμένα του άρθρου 7, που αναφέρεται στις σχολικές δραστηριότητες, έχω να προβάλλω μερικές ενστάσεις και να τοποθετηθώ σχετικά με το 7ο άρθρο του νομοσχεδίου. Προοιμιακά θα ήθελα να επισημάνω πως αποτελεί αναπόσπαστο δικαίωμα των μαθητικών συμβουλίων, συγκεκριμένα των πενταμελών και των δεκαπενταμελών, να συμμετέχουν ενεργά στη λήψη αποφάσεων και σε ζητήματα που αφορούν τις εκδρομές αλλά και τις εκπαιδευτικές επισκέψεις και τους περιπάτους.

Συνεπώς, η παρουσία των παραπάνω μαθητικών συμβουλίων κατά τη διάρκεια της λήψης μιας απόφασης, κρίνεται κάτι παραπάνω από απαραίτητη. Από την μεριά της Διεύθυνσης και του διδακτικού προσωπικού, θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η γνώμη των αιρετών μαθητικών αυτών κοινοτήτων και να μην ναρκοθετείται ο ρόλος τους. Σε ό,τι αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 6, που επιτρέπει στους μαθητές να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για την αισθητική βελτίωση του σχολείου, θα πρέπει να τονίσω ότι πως σε έναν τέτοιο νόμο ελλοχεύει ο κίνδυνος να υπάρξει εκτράχυνση από τη μεριά των μαθητών και να οδηγήσει σε φαινόμενα και καταστάσεις που θα προκαλούν αλγινή εντύπωση στους υπόλοιπους πολίτες. Επί παραδείγματι δεν είναι λίγα τα περιστατικά που η παρατεταμένη απεικόνιση διαφόρων συνθημάτων και τοιχογραφιών στα σχολεία, οδηγεί στην επιδείνωση της εικόνας τους και ίσως και στην υπονόμευσή τους.

Θα ήθελα ακόμη να θίξω το ζήτημα της εμφάνισης των μαθητών στον σχολικό χώρο. Ο κάθε μαθητής λοιπόν έχει το δικαίωμα να φοράει την περιβολή της αρεσκείας του. Ωστόσο έχω να υπογραμμίσω ότι εφόσον του προσφέρεται κάτι που τα προηγούμενα χρόνια δεν συνιστούσε κοινόχρηστο αγαθό, και εννοώ βέβαια αυτό της παιδείας, και ως μαθητής λειτουργεί ως ένας «εργαζόμενος πολίτης», οφείλει να είναι πολύ προσεκτικός στις ενδυματολογικές του προτιμήσεις και να μην καταφεύγει σε ακρότητες.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω τη χρησιμότητα του πίνακα ανακοινώσεων, όντας ένα πολύ χρήσιμο μέσο διάδοσης των εξελίξεων. Θα πρέπει να κοινοποιούνται σε αυτόν όλα τα βαρυσήμαντα νέα που σχετίζονται με τις δραστηριότητες του σχολείου, αλλά και οι διάφοροι διαγωνισμοί που βρίσκονται σε εξέλιξη. Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Νικολέτα-Χριστίνα-Μελίνα Μπακόλα από τη Β΄ Θεσσαλονίκης.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ – ΧΡΙΣΤΙΝΑ - ΜΕΛΙΝΑ ΜΠΑΚΟΛΑ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Καλησπέρα και από μένα. Εγώ εκπροσωπώ το 2^ο Λύκειο των Εκπαιδευτηρίων Μαντουλίδη και θα ήθελα να αναφερθώ στο 8ο άρθρο συγκεκριμένα, για την επίλυση των δυσκολιών και συγκρούσεων και πιο συγκεκριμένα στις υποπαραγράφους 8.3 και 8.4.

Επιτρέψτε μου να προβάλλω την ανησυχία μου για το αν και κατά πόσον θα είναι ευεργετική μια τέτοια ενέργεια και αυτό θα ήθελα να το στηρίξω σε δύο άξονες. Πρώτον, ότι κατά τη διάρκεια της εφηβικής ηλικίας

είναι πολύ έντονο το συναίσθημα, οπότε η λογική πολλές φορές συγκρούεται με το συναίσθημα και οι μαθητές δεν μπορούν να διατηρήσουν μια πλήρως αντικειμενική άποψη, αναφορικά με την ποινή που θα έπρεπε να υπάρξει στον θύτη. Για παράδειγμα, μπορεί να είναι ευεργετικό σε κάποιες καταστάσεις, αλλά σε άλλες μπορεί να αποβεί μοιραίο, όταν για παράδειγμα δεν είναι φιλικές οι σχέσεις μεταξύ του θύτη και των μελών του πενταμελούς ή δεκαπενταμελούς συμβουλίου και το συμβούλιο να προτείνει μια αυστηρότερη ποινή κατευθυνόμενο από το συναίσθημα.

Ο δεύτερος άξονας στον οποίο θα ήθελα να κινηθώ, είναι η δυσκολία που παρουσιάζουν πολλές φορές οι έφηβοι και ιδιαίτερα σε μικρότερες ηλικίες, να διαχωρίσουν το προσωπικό κομμάτι από το επαγγελματικό κομμάτι. Συνεπώς, ένας μαθητής μπορεί να πάρει πολύ προσωπικά την απόφαση του πενταμελούς, να δημιουργηθούν έριδες, διαμάχες και διαφωνίες ή ακόμα μπορεί το πενταμελές ή το δεκαπενταμελές να μην εκφράσει την άποψη του ελεύθερα, την άποψη που υποστηρίζει, από φόβο μήπως προσβληθεί το άτομο που βρίσκεται στη θέση του θύτη.

Συνεπώς, πιστεύω ότι θα έπρεπε να εκπαιδεύουν οι καθηγητές, οι Διευθυντές και οι σύμβουλοι, αυτοί που είναι ήδη αρμόδιοι γι' αυτό το έργο και δεν θα έπρεπε να προστεθεί ένα νέο όργανο, το οποίο να καθορίζει τις ποινές που υπάρχουν στο σχολείο. Και αυτό ίσως μπορεί να διαμορφωθεί κατάλληλα για να προστατεύσει τον μαθητή ο οποίος βρίσκεται στη θέση να λάβει μια ποινή, με το να αποκτήσουν καθαρά συμβουλευτικό ρόλο, είτε με το να μην είναι παρών ο θύτης κατά τη διάρκεια της συζήτησης, ώστε να μπορέσει το συμβούλιο να εκφραστεί πιο ελεύθερα σχετικά με την ποινή. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Συγγνώμη για να καταλάβουμε, προτείνετε την απάλειψη των δύο αυτών άρθρων;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ – ΧΡΙΣΤΙΝΑ - ΜΕΛΙΝΑ ΜΠΑΚΟΛΑ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Προτείνω τη διαμόρφωσή τους με τρόπο τέτοιο, ώστε ο μαθητής ο οποίος δεν έχει καλές σχέσεις με τα μέλη του συμβουλίου να μην βρίσκεται σε χειρότερη θέση απ' αυτόν ο οποίος έχει πιο φιλικές σχέσεις. Συνεπώς, να περιοριστεί ίσως η εξουσία του συμβουλίου, να είναι καθαρά συμβουλευτικός ο ρόλος και ίσως ακόμα να συνεννοείται με κάποιον καθηγητή πρώτα, προτού απευθυνθεί σε όλο το συμβούλιο, στην ολομέλεια, στους καθηγητές.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Τον λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Αλέξανδρος Μπαλαούρας από την Α΄ Αθηνών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ (Α΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, με αφορμή το άρθρο 7 θα ήθελα να εκφράσω την άποψή μου για τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων. Το άρθρο δίνει έναυσμα για μεγάλη συζήτηση, αλλά λόγω του χρόνου θα αναφερθώ κυρίως στην παράγραφο 2 και στις πολιτιστικές δραστηριότητες.

Η συμμετοχή των μαθητικών κοινοτήτων σε δραστηριότητες είναι απαραίτητη, όχι μόνο για την πολιτιστική δημιουργία και ανάπτυξη, αλλά και για την εδραίωση μιας στέρεης δημοκρατίας εντός του σχολείου. Θεωρώ πως είναι πολύ σημαντικό τα μέλη των μαθητικών κοινοτήτων να έρχονται σε επαφή με δραστηριότητες που διευρύνουν τους ορίζοντές τους.

Πώς όμως είναι δυνατόν να δοθεί η ευκαιρία στις μαθητικές κοινότητες να συμμετέχουν και να οργανώνουν δραστηριότητες, όταν οι ώρες μαθήματος αλλά και το σύνολο των φροντιστηρίων μετά το σχολείο είναι τόσες πολλές, που δεν επιτρέπουν την ύπαρξη αρκετού χρόνου για την πραγματοποίησή τους;

Οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν μέρος της εκπαίδευσής μας. Το Γενικό Λύκειο δεν δίνει καθόλου βαρύτητα σε αθλητικές και μουσικές δραστηριότητες. Ζούμε στην Ελλάδα, μαθαίνουμε αρχαία ελληνικά και καμαρώνουμε για τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό. Στην αρχαία Ελλάδα η μουσική και η γυμναστική όμως είχαν μεγάλη αξία στην εκπαίδευση, τώρα είναι «η ώρα του παιδιού». Δεν πρέπει οι μαθητικές κοινότητες να προσπαθήσουν να αλλάξουν αυτή την κατάσταση; Πού είναι ο πολιτισμός σε αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα, που μόνο για την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης δεν ενδιαφέρεται;

Εμείς μπορούμε να το αλλάξουμε αυτό. Μπορούμε ο καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί σαν σύνολο να εισάγουμε τον πολιτισμό. Στο σχολείο μου πιστεύω ότι έχουν γίνει αρκετά βήματα με τις δραστηριότητες και βλέποντας κάθε μέρα τα αποτελέσματά τους θεωρώ ότι το άρθρο αυτό είναι πολύ σημαντικό. Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Μαρία Μπέσσα από τη Β΄ Αθήνας.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΕΣΣΑ (Β΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητέ Συνήγορε του Παιδιού, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, ονομάζομαι Μαρία Μπέσσα και εκπροσωπώ το 1ο Λύκειο Χολαργού. Θα ήθελα αρχικά να εστιάσω στο βασικό ρόλο που πρέπει να έχει ο σύγχρονος εκπαιδευτικός.

Συγκεκριμένα, ο εκπαιδευτικός παύει να είναι πια η αυθεντία και καλείται να ασκήσει κατευθυντήριο ρόλο στην εκπαίδευση του μαθητή, ώστε ο μαθητής να αναπτύξει κριτική και συνδυαστική σκέψη προκειμένου να είναι σε θέση να αξιοποιεί κατάλληλα τον βομβαρδισμό των πληροφοριών του σήμερα.

Ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση είναι η συνεργασία του μαθητή με τον εκπαιδευτικό για τα θέματα της σχολικής ζωής που υπαγορεύει το άρθρο 6 του νομοσχεδίου, το οποίο ενδυναμώνει τον θεσμό των μαθητικών κοινοτήτων, ενώ στα επόμενα δύο άρθρα θεωρώ ότι ο μαθητής-μέλος του συμβουλίου αναλαμβάνει ευθύνες τις οποίες θα κληθεί να αναλάβει αργότερα ως αυριανός πολίτης.

Ειδικότερα στο άρθρο 8, δίνεται η ευκαιρία στους μαθητές και τις μαθήτριες να αναπτύξουν δίκαιη κρίση και να δρουν σύμφωνα με τους γραπτούς κανόνες που διέπουν τη σχολική ζωή. Εάν όλα όσα

προανέφερα θεωρητικά γίνουν πράξη, είμαι βέβαιη πως οι έφηβοι και οι μελλοντικοί νέοι θα έχουν μια διαφορετική αντίληψη για το σχολείο. Είμαι, επίσης, σίγουρη ότι υπάρχουν αξιόλογοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι μπορούν να δράσουν και να διαμορφώσουν ένα πολύ καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα για τους έφηβους και τους νέους. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Εύα Σκαμπαρδώνη από τη Γερμανία.

ΕΥΑ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ (Γερμανία): Έρχομαι από το Ελληνικό Λύκειο Μονάχου, περίπου 2.000 χιλιόμετρα από εδώ, ωστόσο τα πράγματα εκεί δεν είναι πολύ διαφορετικά. Οι μαθητικές κοινότητες, όπως προανέφερε ο κ. Πολίτης, έχουν παρόμοια κατάσταση και εκεί. Έχω υπάρξει μέλος της εφορευτικής επιτροπής και οι νοθείες που λαμβάνουν χώρα εκεί είναι πολύ εύκολες, αφού δεν υπάρχει η εποπτεία ενός καθηγητή. Γι' αυτό θεωρώ ότι η θεσμοποίηση ενός καθηγητή, την ώρα που η εφορευτική επιτροπή καταμετρά τις ψήφους, είναι απαραίτητη.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι θα μπορούσε να υπάρχει ένα καινούργιο όργανο, το οποίο θα μπορούσε να μεσολαβήσει μεταξύ των μαθητών και των καθηγητών, όχι όμως το δεκαπενταμελές αφού δεν μπορεί να προστατεύσει από συγκρούσεις. Έχουμε δει πολλές φορές ότι στο δεκαπενταμελές εκλέγονται συνήθως άτομα, τα οποία είτε είναι δημοφιλή, είτε έχουν μεγάλο εκτόπισμα στο σύνολο των μαθητών, δεν είναι πάντα αυτοί που έχουν τις ικανότητες να αντεπεξέλθουν σε κάτι τέτοιο. Επίσης, συχνά υπάρχουν συγκρούσεις μεταξύ των μαθητών. Αυτές θα μπορούσαν μόνο να επιλυθούν μεταξύ κάποιων άλλων μαθητών, οι οποίοι θα μπορούσαν να αποτελούν ένα ξεχωριστό όργανο θεσμοποιημένο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Διαμεσολαβητές δηλαδή.

ΕΥΑ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ (Γερμανία): Ακριβώς, διαμεσολαβητές. Είχατε αναφέρει ότι θα έπρεπε να γίνονται συνελεύσεις εντός του σχολικού ωραρίου. Στο Μόναχο γίνεται μια συνέλευση τον χρόνο, στην οποία μετά εκλέγεται το δεκαπενταμελές, δεν υπάρχουν άλλες συνελεύσεις, γιατί απλούστατα έχουν πολύ διαφορετικά προβλήματα.

Οπότε θεωρώ ότι εκτός του ωραρίου θα έπρεπε να γίνονται κάποιες συνελεύσεις, τις οποίες θα παρακολουθούν όλοι οι μαθητές και ιδιαίτερα την έβδομη ή όγδοη ώρα, που όλοι θα μπορούσαν να κάθονται, μετά τη λήξη του προγράμματος, διότι έχουμε ήδη χάσει αρκετά μαθήματα και το να χάσουμε άλλο ένα δεν είναι προς όφελος των μαθητών.

Πέρυσι, εμείς, το Ελληνικό Λύκειο Μονάχου, μέχρι και το Φλεβάρη, η Α` Λυκείου έκανε δύο ώρες την ημέρα Γυμναστική και Γερμανικά. Αυτά που χάθηκαν ακόμη δεν έχουν καταφέρει να τ' αναπληρώσουν, οπότε δεν είναι ωφέλιμο να χαθούν κι άλλες διδακτικές ώρες.

Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Σκούρου Αικατερίνη, από τη Β` Αθήνας.

ΣΚΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Β` Αθήνας): Γεια σας κι από μένα. Κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε του Παιδιού, αγαπητοί βουλευτές, σας άκουσα όλους, βλέπω ότι κανείς δεν έχει αντίρρηση για την παρουσία των καθηγητών στο δεκαπενταμελές, στα πενταμελή και γενικά σε όλες τις συνελεύσεις. Θα μου επιτρέψετε, εγώ να φέρω μια μικρή αντίρρηση. Πιστεύω ότι οι καθηγητές ό,τι είναι να κάνουν, το κάνουν μέσα απ' το μάθημα. Μπορούν να μας μεταλαμπαδεύσουν ό,τι θέλουν, εκτός απ' τις γνώσεις και την παιδεία τους. Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι πρέπει ν' αφήσουμε τους μαθητές ν' αυτενεργήσουν και να παίρνουν αυτοί τις αποφάσεις αποκλειστικά κι ας κάνουν και λάθη, δεν πειράζει. Πιστεύω, λοιπόν, ότι εάν και είμαστε ακόμη μικροί και ίσως ανώριμοι, μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις που αφορούν το σχολείο μας, που αφορούν εμάς. Άλλωστε μιλάμε για «μαθητικές» και όχι «σχολικές» κοινότητες, σωστά; Ωραία.

Δεν θα σας ταλαιπωρήσω πολύ. Θέλω να κλείσω κάπως ποιητικά το λόγο μου, παραφράζοντας τον στίχο του Διονύση Σαββόπουλου: «Των Ελλήνων οι μαθητικές κοινότητες φτιάχνουν νέους γαλαξίες».

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Συκώκη Σταυρούλα, από τον νομό Λακωνίας.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΥΚΩΚΗ (Ν. Λακωνίας): Γεια σας, έρχομαι από το 1^ο Λύκειο Σκάλας Λακωνίας. Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, κ. Μόσχο, κύριε Διευθυντά, κυρίες και κύριοι, στην εποχή μας που η λακωνικότητα θεωρείται προσόν, καθώς οι γρήγοροι ρυθμοί ζωής μας έχουν οδηγήσει στη σύγχυση και στην παρεκτροπή από την ουσία κάθε θέματος, γι' αυτό το λόγο τα άρθρα του νομοσχεδίου οφείλουν να είναι περιεκτικά, ορθά διατυπωμένα, ώστε να μπορούν να γίνονται αντιληπτά και από τους μαθητές.

Οι μαθητικές κοινότητες είναι ένας καθαρά μαθητικός θεσμός, που συνδέεται άρρηκτα με την εκπαιδευτική διαδικασία και αποτελούν το κύτταρο της δημοκρατίας και η συμμετοχή όλων των μαθητών σε δραστηριότητες, στην επίλυση των συγκρούσεων με τη βοήθεια των καθηγητών είναι καταλυτική.

Επί των άρθρων τώρα. Στο άρθρο 6, το οποίο βρήκα συνοπτικό, εύληπτο και περιεκτικό, θα ήθελα να προσθέσω ότι συχνά παρατηρείται το φαινόμενο οι καθηγητές να είναι απρόθυμοι να παραχωρήσουν τις ώρες τους για τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης, οπότε θα έπρεπε να γίνει κάτι γι' αυτό. Να υπάρχει, δηλαδή, μια καθορισμένη ώρα και ημερομηνία για τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης, έστω κι ένας σταθερός και υπεύθυνος καθηγητής, που να την αναλαμβάνει.

Λοιπόν, στο άρθρο 7 με τις δραστηριότητες. Τα πενταμελή πρέπει ν' αναλαμβάνουν πάρα πολλές πρωτοβουλίες. Την οργάνωση συζητήσεων διαλογικών με επίκεντρο τη λειτουργία του σχολείου και να καθιερωθούν δύο ή τρεις το μήνα. Δράση των καλλιτεχνικών ομάδων, με τον καλλωπισμό των τοίχων, μια θεατρική λέσχη, μια ομάδα φωτογραφίας. Ν' ανακαλυφθούν τα ταλέντα των μαθητών. Δηλαδή να υπάρξει επιμονή σε τέτοιες εκδηλώσεις και ενδιαφέρον κι έμφαση σε τομείς, όπως η οικολογία, η παιδεία και η φιλανθρωπία. Επίσης, θα μπορούσαν να γίνουν διαλέξεις, συνέδρια κι εκθέσεις και διάφορες μουσικές βραδιές, να δραστηριοποιηθούμε και να κινηθούμε όλοι μαζί με την έκδοση σχολικής εφημερίδας, περιοδικών, ώστε ν' ακούγονται οι γνώμες όλων, να ενισχυθεί ο ΣΕΠ και να οργανωθούν συζητήσεις που θα ενδιαφέρουν τους μαθητές, να παίρνουν αποφάσεις για το σχολικό κυλικείο, για την καθαριότητα του σχολείου.

Ένα πολύ σημαντικό κομμάτι είναι το debate. Να διοργανωθούν αγώνες λόγου. Οι ίδιοι οι μαθητές να προσπαθήσουν να διοργανώσουν αυτούς τους αγώνες και να υπάρξει χώρος για γκράφιτι, για διάφορα έργα που όπως λένε οι καθηγητές «καταστρέφουν το σχολείο», ενώ θα μπορούσε να υπάρχει ειδικά διαμορφωμένος χώρος, για να εξασκείται αυτή η τέχνη από τους μαθητές.

Λοιπόν, θα ήθελα να ολοκληρώσω με το άρθρο 8. Να συμπληρώσω για τη διαμεσολάβηση ότι πρέπει να υπάρχει και να γίνεται ενημέρωση των μαθητών και στην επαρχία – σ' εμάς κάτω - να οργανωθούν σεμινάρια, να συνεργαστούν όλοι οι φορείς με τα πενταμελή, να υπάρχει ομαδικότητα και σε περίπτωση που δημιουργούνται προβλήματα από τη συμπεριφορά κάποιου μαθητή κι αφού δεν έχει επιλυθεί το πρόβλημα με διάλογο, τότε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των καθηγητών το προεδρείο της μαθητικής κοινότητας να έχει λόγο κι έτσι και ο παραπεμπόμενος μαθητής να έχει δικαίωμα απολογίας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Χατσατουριάν Άννα από την Α' Θεσσαλονίκης.

ANNA ΧΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ (Α' Θεσσαλονίκης): Φοιτώ στο 27ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης. Κυρία Πρόεδρε, κύριε Συνήγορε του Παιδιού και κύριε Διευθυντή, θα ήθελα να πω πως συμφωνώ μαζί σας και θεωρώ πως είναι ιδιαίτερα σημαντική η συνεργασία ανάμεσα στους καθηγητές και τους μαθητές, αν και πραγματικά δεν ξέρω πόσο ομαλά θα κυλήσει αυτή η συνεργασία μεταξύ τους. Για να κυλήσει ομαλά θεωρώ πως οι μαθητές θα πρέπει να επιλέξουν τους καθηγητές, με τους οποίους θα συνεργαστούν και θα είναι υπεύθυνοι για το τμήμα τους κι έτσι δεν θα υπάρχουν συγκρούσεις ανάμεσα στους καθηγητές και τους μαθητές.

Επίσης, θα ήθελα να πω πως το δεκαπενταμελές δεν είναι αναγκαστικό να συνεργάζεται μόνο με το Διευθυντή, θα μπορούσε να συνεργαστεί και με καθηγητές και με το πενταμελές.

Ακόμη, για το άρθρο 7 θεωρώ πως οι δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων είναι κάτι πολύ σημαντικό και θα δώσει ζωντάνια στο σχολείο, το οποίο λείπει πραγματικά σήμερα απ' το σχολείο, γιατί θεωρούμε πως είναι κάτι ψυχαναγκαστικό και βασανιστικό.

Τέλος, θα ήθελα να πω κάτι για το άρθρο 8. Αναφέρεται στην παράγραφο 2 ότι όταν οι καθηγητές θα καταλαβαίνουν ότι ασκείται ρατσισμός έξω από τα σχολεία, θα το λαμβάνουν υπόψη και θα παίρνουν κάποια μέτρα. Θεωρώ πως είναι κάτι πολύ καλό αυτό το οποίο προτείνεται, καθώς οι καθηγητές θεωρούν πως η δουλειά τους σταματάει μόνο στο σχολείο, ενώ κάτι τέτοιο κανονικά δεν πρέπει να ισχύει. Πρέπει ν' ασχολούνται και να ενδιαφέρονται για τους μαθητές τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Εμείς ευχαριστούμε. Τελευταίος ομιλητής είναι ο Ψυχαράκης Γεώργιος από τα Χανιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΑΡΑΚΗΣ (Ν. Χανίων): Καλησπέρα σας, είμαι ο Γιώργος Ψυχαράκης κι έρχομαι από το Γενικό Λύκειο Σούδας στα Χανιά. Συμφωνώ κι εγώ με τη σειρά μου και με τα τρία άρθρα, για τα οποία κλήθηκα να μιλήσω και πιστεύω ότι για να εφαρμοστούν και τα τρία, πρέπει να υπάρχει θέληση και από την πλευρά των καθηγητών, αλλά και από την πλευρά των μαθητών.

Τώρα, εγώ θέλω να μιλήσω για το άρθρο 8, επειδή μου έχει τύχει μια φορά με τη συνδρομή παιδιών, αλλά και με τη συνδρομή ενός παιδοψυχολόγου, να με γλιτώσει από ένα παράπτωμα, που παραλίγο να πάρουν οι καθηγητές απευθείας γνώμη από μαρτυρίες τρίτων εκτός σχολείου και καταφέραμε με τη συνδρομή του δεκαπενταμελούς και αρκετών παιδιών, αλλά και τη συνδρομή μιας παιδοψυχολόγου, να δούμε τελικά ότι αυτό το πράγμα ήταν λάθος. Πιστεύω ότι το άρθρο 8, σαν άρθρο, είναι μια δικαίωση γι' αρκετούς μαθητές, γιατί τα παιδιά αλλιώς βλέπουν τους συμμαθητές τους και μπορούν να τους κρίνουν κι αλλιώς ένας καθηγητής. Ένας καθηγητής το παιδί μπορεί να το βλέπει μία ώρα και να κρίνει από ένα περιστατικό ότι πρέπει να φύγει από το σχολείο ή πρέπει να πάρει μια βαριά τιμωρία. Ο μαθητής, όμως, που μπορεί να ξέρει και κάτι παραπάνω για τον άλλο μαθητή, πιστεύω ότι θ' αξίζει περισσότερο η μαρτυρία του για να επιβληθεί μια τιμωρία, απ' ό,τι ενός καθηγητή. Αυτά.

Σας ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Κι εγώ αφού ευχαριστήσω όλους τους ομιλητές, να πω ότι ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί των άρθρων. Θα κάνετε τώρα τις παρατηρήσεις ή να πάμε στην ψηφοφορία κατά κεφάλαιο και μετά να κάνετε την τελική σας τοποθέτηση;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΡΗΣ (Ν. Κορινθίας): Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω καμία παρέμβαση;

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ναι, σας ακούω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΡΗΣ (Ν. Κορινθίας): Θέλω να σημειώσω, επειδή όταν μίλησα είπα ότι τα μαθητικά συμβούλια πρέπει να έχουν ένα βήμα προς το σύλλογο των καθηγητών για τις ποινές των μαθητών, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα βάλουμε στην ίδια ζυγαριά και θα εξισώσουμε τους μαθητές με τους καθηγητές. Απλά να υπάρχει ένα βήμα, ν' ακουστεί η γνώμη. Εάν γίνει αντιληπτή ή δεν γίνει, δεν παίζει ρόλο, απλά ν' ακούγεται.

Κάτι δεύτερο, σύμφωνα με τον παλιό νόμο, που πάει τώρα να καταργηθεί, στο άρθρο 7 στην τρίτη παράγραφο, προβλέπεται η ανάρτηση του νόμου αυτού σε όλα τα σχολεία και η διανομή του σε όλα τα μέλη των μαθητικών κοινοτήτων, κάτι που είπε πριν και η συνάδελφος, η κυρία Κεχαγιά νομίζω, αλλά μέχρι τώρα αυτό δεν έχει γίνει ποτέ. Αν δεν ήμουν έφηβος βουλευτής, δεν θα είχα μάθει γι' αυτόν ποτέ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Με ποιον έφηβο βουλευτή θα συνεχίσουμε;

ΕΛΕΝΗ ΞΟΥΡΑΦΗ (Ν. Αφρική): Ονομάζομαι Ελένη Ξουράφη και εκπροσωπώ τη Σχολή Σαχετζί της Ν. Αφρικής. Θα ήθελα να επεκταθώ σ' αυτό που είπε η κυρία Μπέσσα. Θα ήθελα κατ' αρχάς να πω, ότι οι καθηγητές μας θα έπρεπε να είναι συνεργάτες μας και όχι αντίπαλοί μας. Δεν θα έπρεπε να τους αντιτασσόμαστε συνεχώς χωρίς λόγο, επιπλέον, είναι μορφωμένοι, απόφοιτοι πανεπιστημίων, έχουν κάνει μαθήματα ψυχολογίας και προφανώς ξέρουν κάτι καλύτερο. Εμείς δεν είμαστε αρκετά ώριμοι για να λέμε τι είναι σωστό και τι δεν είναι.

Δεύτερον, θα ήθελα να πω, ότι στο σχολείο μου στη Νότια Αφρική, κάθε Δευτέρα και Παρασκευή γίνεται συνέλευση για μισή ώρα, συμπεριλαμβανομένων όλων των παιδιών του σχολείου, των καθηγητών και γενικώς όλων των εργαζομένων στο κτίριο.

Τρίτον, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των καταλήψεων. Το σχολείο είναι ένα μέρος το οποίο μας προετοιμάζει για την ένταξη μας στην κοινότητα, είναι το άσυλό μας, δεν είναι δυνατόν να κάνουμε κατάληψη στο ίδιο μας το σπίτι. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Θεωρώ ότι όλοι έχετε μιλήσει και νομίζω ότι δεν πρέπει να πάμε σε έναν δεύτερο κύκλο ομιλιών. Βεβαίως, κάποιος θέλετε ακόμη να μιλήσετε. Η έφηβος βουλευτής Άντζελα Ράσα από την Α' Αθήνας θα ήθελε να κάνει μια παρατήρηση.

ΑΝΤΖΕΛΑ ΡΑΣΑ (Α' Αθήνας): Θα ήθελα να ρωτήσω εσάς κύριε Μόσχο, εάν σήμερα έχει προταθεί να γίνονται κάποιες ομιλίες από ειδικούς στα παιδιά, διότι πολλές φορές τα παιδιά τα ίδια, μέσα στα σχολεία ψηφίζουν με άλλα κριτήρια από αυτά που πρέπει, ώστε να βγουν οι κατάλληλοι άνθρωποι για ένα καλύτερο σχολείο, οπότε μπορούν κάποιος ειδικοί να μιλήσουν στα παιδιά, να τους δείξουν, να τους καθοδηγήσουν στον σωστό τρόπο ψηφοφορίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Κατά την γνώμη μου, οι καλύτεροι ειδικοί πρέπει να είναι οι εκπαιδευτικοί. Πιθανώς, πρέπει να επιμορφώσουμε τους εκπαιδευτικούς. Τώρα μόλις συζητούσαμε, μετά την πρόταση του Κυριάκου και άλλων, να βάλουμε και ένα άρθρο που να γράφει μέσα στον κανονισμό ότι διοργανώνονται σεμινάρια επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού. Επομένως, εάν έχουμε επιμορφωμένους εκπαιδευτικούς, αυτοί πρέπει να το κάνουν. Οι υπεύθυνοι τμήματος οι οποίοι έχουν επιμορφωθεί, να το κάνουν με τους μαθητές. Έχετε απόλυτο δίκιο, εμείς επιμένουμε στο ότι χρειάζεται πριν γίνουν εκλογές, να καταλάβουμε γιατί γίνονται εκλογές και τι ψηφίζουμε. Ψηφίζουμε τους έξυπνους, τους μάγκες, τους όμορφους ή αυτούς που θα βοηθήσουν να δουλέψουμε καλύτερα σαν ομάδα;

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ο έφηβος βουλευτής Αθανάσιος Μιχαλόπουλος από τον νομό Αττικής έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Αττικής): Θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση στον κ. Μόσχο, είμαι μαθητής του ΓΕΛ Παιανίας. Επειδή το έθιξε και η κυρία Βασβάνη, ότι υπάρχει πρόβλημα κομματικοποίησης μέσα στα σχολεία, μπορεί κύριε Μόσχο, να υπάρξει ειδικό άρθρο μέσα στο νομοσχέδιο, που να αποτρέπει, αλλά και να απαγορεύει την κομματικοποίηση των μαθητών, είτε από μαθητή σε μαθητή, είτε από καθηγητή σε μαθητή, είτε από κομματικές ομάδες σε μαθητές και σχολεία; Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Κύριε Μόσχο, θα πρότεινα να απαντήσετε στο τέλος και να κάνετε συνολικά τις παρατηρήσεις.

Συνεχίζουμε στην ψηφοφορία. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Κανονισμό, η ψηφοφορία είναι κατά κεφάλαιο. Στο πρώτο κεφάλαιο δεν υπάρχουν τροποποιήσεις, όσοι συμφωνούν να σηκώσουν τα χέρια.

Έχουμε «όχι»; Έχουμε διαφοροποιήσεις; Ποιοι διαφωνούν με το πρώτο κεφάλαιο;

Το πρώτο κεφάλαιο, λοιπόν, εγκρίνεται κατά πλειοψηφία.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, στο οποίο υπάρχουν τροποποιήσεις; Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μια διακοπή.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Το λόγο έχει ο εισηγητής Συνήγορος του Παιδιού, ο κ. Μόσχος, για να καταθέσει τις προτάσεις ολοκληρωμένα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Θέλω να σας ευχαριστήσω για την πολύ βαθιά και σοβαρή συμμετοχή σας στη συζήτηση.

Έχω κρατήσει πάρα πολλές σημειώσεις, διαλέξαμε ορισμένες από τις προτάσεις σας, τις οποίες προσπαθούμε να περιλάβουμε και τις οποίες θα ψηφίσετε σε λίγο και άλλες, βεβαίως που ίσως θέλουν περισσότερη επεξεργασία και συζήτηση.

Καταρχάς, παρουσιάζω τις προτάσεις που καταγράψαμε από κοινού.

Στο άρθρο 3 παρ.13, ουσιαστικά προτάθηκε μια αλλαγή και είναι η επιλογή του 5μελούς, όπως θυμάστε στη δική μας αρχική πρόταση είχαμε πει ότι υπάρχει συμφωνία για τον ορισμό. Το πρώι επώθηκε η πρόταση να ακολουθήσουμε τον αριθμό των ψήφων και για τους τρεις, δηλαδή για τον πρόεδρο, τον γραμματέα και τον ταμία.

Επώθηκε και μια άλλη πρόταση και την διατυπώνουμε ως εξής «Ως πρόεδρος ορίζεται ο μαθητής ή μαθήτρια που έχει συγκεντρώσει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων. Ο γραμματέας και ο ταμίας ορίζονται με συνεννόηση των μελών, ή αν αυτή είναι ανέφικτη, βάσει των ψήφων που έλαβαν», αν συμφωνείτε. Δηλαδή, ξεχωρίζουμε τον γραμματέα και τον ταμία σε μια συμφωνία, γιατί είναι ειδικοί ρόλοι και πρόεδρος είναι ο μαθητής που έχει συγκεντρώσει τις περισσότερες ψήφους.

Στο άρθρο 5 συζητήσαμε για τους πόρους και είπατε γιατί να μεταφέρονται την επόμενη χρονιά και γιατί να μην δοθούν σε έναν κοινωφελή σκοπό; Είπαμε εκεί να προσθέσουμε ότι μεταφέρονται αν δεν αποφασιστεί η διάθεσή τους για κοινωφελή σκοπό, δηλαδή ότι υπάρχει δυνατότητα να αποφασιστεί κάτι τέτοιο.

Στο άρθρο 6 παρ. 1, μετά από πρόταση σχετικά με το πενταμελές, προσθέτουμε ότι οι Διευθυντές συναντούν τακτικά το προεδρείο, τα μέλη του δεκαπενταμελούς και τους προέδρους των πενταμελών μαθητικών συμβουλίων και ανάλογα με τα ζητήματα που προκύπτουν.

Στο άρθρο 9 παρ. 5, προσθέτουμε μία παράγραφο μετά από πρόταση του εφήβου βουλευτή Κυριάκου Καλαϊτζίδη και άλλων, σχετικά με το τι θα κάνουμε για να επιμορφωθούν οι εκπαιδευτικοί για την εφαρμογή του συγκεκριμένου σχεδίου. Λέμε λοιπόν «με την ευθύνη των Περιφερειακών Διευθύνσεων διοργανώνονται σεμινάρια επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, σχετικά με την εφαρμογή του συγκεκριμένου σχεδίου», δηλαδή, να προβλέψουμε και την επιμόρφωση. Το πώς θα γίνει, το βλέπουμε μετά. Ίσως, είναι καλό να το προβλέψουμε μέσα στο σχέδιο νόμου.

Υπάρχουν ένα με δύο σημεία που έχω καταγράψει τις επιφυλάξεις σας. Για παράδειγμα, η συζήτηση που έγινε για το άρθρο 8 παρ. 3 και παρ. 4 του ίδιου άρθρου ακούστηκαν διαφορετικές απόψεις. Δεν είμαστε έτοιμοι αυτή τη στιγμή για μια άλλη διατύπωση.

Εγώ σας λέω, ότι κρατάμε την επικοινωνία μας για την εξέλιξη μέσω του φόρουμ καθώς και με άλλους τρόπους και στο μέλλον. Σας ευχαριστώ παρά πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Ευχαριστώ πολύ.

Ολοκληρώνεται η διαδικασία με την ψηφοφορία.

Έχουμε την πρώτη ενότητα που αποτελείται από τα άρθρα 1 και 2, τα οποία έχουν ψηφιστεί κατά πλειοψηφία.

Συνεχίζουμε με τη δεύτερη ενότητα αποτελούμενη από τα άρθρα 3, 4 και 5, με τις προσθήκες στο άρθρο 3 και 5, όπως παρουσιάστηκαν από τον κ. Μόσχο.

Το Σώμα ερωτάται, γίνεται δεκτή η δεύτερη ενότητα;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Άρα, η δεύτερη ενότητα εγκρίνεται κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη ενότητα αποτελούμενη από τα άρθρα 6, 7 και 8 και το ακροτελεύτιο 9, όπου υπάρχουν προσθήκες και τροπολογίες στο άρθρο 6, όπως παρουσιάστηκαν από τον κ. Μόσχο.

Το Σώμα ερωτάται, γίνεται δεκτή η τρίτη ενότητα;

ΟΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Άρα, η τρίτη ενότητα εγκρίνεται ομόφωνα.

Άρα, το νομοσχέδιο γίνεται αποδεκτό επί των άρθρων. Ακολουθεί η ψηφοφορία για το σύνολό του.

Το Σώμα ερωτάται, γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο στο σύνολό του;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Άρα, το νομοσχέδιο εγκρίνεται κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό γίνεται διεξαγωγή της ψηφοφορίας για την εκλογή εισηγητή, καθώς και δύο ομιλητών του νομοσχεδίου και καταμέτρηση ψήφων για την ανακοίνωση του αποτελέσματος.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία της καταμέτρησης των ψήφων, κ. Μόσχο, έχετε το χρόνο να κάνετε το κλείσιμο της εισήγησής σας. Όσο συνοπτικότερα μπορείτε παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ (Συνήγορος του Παιδιού - εισηγητής): Μέχρι να ανακοινωθούν τα αποτελέσματα, θα ήθελα να μοιραστώ κάποιες τελευταίες σκέψεις σχετικά με τη συζήτηση για τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 8. Να σας ενημερώσω κατ' αρχάς ότι τα άρθρα αυτά προϋπήρχαν και δεν τα εισάγουμε εμείς, απλώς δεν πολυεφαρμόζονταν. Καλά κάνετε και έχετε τους προβληματισμούς σας, αλλά δίνει μια δυνατότητα στο τμήμα να κάνει μια εισήγηση σχετικά με το μέτρο που θα λάβει η διεύθυνση του σχολείου. Εάν το τμήμα βοηθιέται σωστά και στην περίπτωση σας είχατε μάλλον την κατάλληλη υποστήριξη, το τμήμα μπορεί να πει ότι στην περίπτωση του Χ μαθητή ο οποίος παραφέρθηκε έχουμε αυτή τη διαδικασία και θέλουμε να το κατανοήσετε, να το υποστηρίξετε και να τον βοηθήσετε.

Εκεί λοιπόν, η φωνή των μαθητών είναι χρήσιμη. Εσείς ορθά επισημαίνετε από την άλλη μεριά, ότι αν μια τάξη προτείνει κάποια κύρωση σε βάρος συμμαθητή, αυτό θα δημιουργήσει ακόμη μεγαλύτερη ένταση. Σαφώς έτσι όπως το διατυπώσατε, προβληματίζει κι εμένα. Ειλικρινά σας λέω όμως ότι εάν πετύχουμε μια καλή συνεννόηση, θα βελτιωθούν πολλά πράγματα. Ελπίζω και με βάση όσα άκουσα από εσάς σήμερα και είμαι εξαιρετικά χαρούμενος, γιατί σε σχέση με τη χθεσινή αμφισβήτηση για τους λόγους που επιλέξαμε αυτό το θέμα, σήμερα διαπίστωσα ότι έχουμε πολύ ώριμους έφηβους βουλευτές, με καταπληκτικές ιδέες και σε διαφορετικές κατευθύνσεις μεταξύ σας. Μαζί με εσάς και με τις επόμενες γενιές πρέπει να παλέψουμε για να δουν κάτι καλύτερο οι μεθεπόμενες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Σύμφωνα με την ψηφοφορία που διεξήχθη, έχουμε ισοψηφία σχετικά με τον εισηγητή που θα σας εκπροσωπήσει στην Ολομέλεια. Η ισοψηφία είναι μεταξύ της κ. Μπακόλα και της κ. Ράσα. Συνεπώς, θα προβούμε σε διεξαγωγή ψηφοφορίας δι' ανατάσεως των χειρών.

Στο σημείο αυτό διενεργείται διεξαγωγή της ψηφοφορίας δι' ανατάσεως των χειρών

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Όπως προέκυψε από τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας, η έφηβη βουλευτής που θα σας εκπροσωπήσει στην Ολομέλεια ως εισηγήτρια, είναι η κ. Άντζελα Ράσα της Α' Αθηνών. Όσον αφορά τους ομιλητές, επίσης υπάρχει ισοψηφία μεταξύ τριών υποψηφίων και θα προβούμε επίσης σε διεξαγωγή ψηφοφορίας δια ανατάσεως της χειρός. Πρόκειται για τον κ. Ευαγγέλου Γεώργιο, την κ. Μπακόλα Νικολέττα-Χριστίνα-Μελίνα και την κ. Σκούρου Αικατερίνη.

Στο σημείο αυτό διενεργείται διεξαγωγή της ψηφοφορίας δι' ανατάσεως των χειρών

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα του Τμήματος): Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της διεξαχθείσας ψηφοφορίας, οι έφηβοι βουλευτές που θα σας εκπροσωπήσουν ως ομιλητές στην Ολομέλεια, είναι ο κ. Ευαγγέλου Γεώργιος από την Α' Πειραιώς και η κ. Σκούρου Αικατερίνη από τη Β' Αθηνών. Σας εύχομαι να περάσετε καλά στο υπόλοιπο πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων», καλό σας βράδυ.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση.

Τέλος και περί ώρα 19.25' λύεται η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

**ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ**